

ROMAAN

MOOD x KÄSITÖÖ x KODUSISUSTUS x LASTENURK

Maret

11

AR
H. S. Eschmayer
Eesti NSV Riiklik
Raamatukogu

SP,
7268

November 1935

35
SENTI

Naiste ja koduole kunkiki

„Mareti“ tellimiste vastuvõtmine 1936. aasta peale avatud

SUURED SOODUSTUSED TELLIJAILE

MUSTRI- JA LÕIKELEHEGA. • Mustri- ja lõikelehe juurepanekuga ajakirja hinda ei tõsteta, kuna suur poolehoid, mille „Maret“ on lühikese ajaga saavutanud, võimaldab pakkuda laialdasele lugejaskonnale järjest olulisi uuendusi. • Põhimõtte juures, pakkuda madalama hinna juures parimat, on „Maret“ kujunenud suurima levikuga naiste ja kodude kuukirjaks. Ei leidu pea ühtki perekonda, kus „Maret“ poleks oodatud sõbraks, nõuandjaks ning meelepäraseks ajaviiteks. Ka eeloleval aastal tahame oma lugejaid üllatada mõnegi uuendusega, mis Eesti ajakirjanduses esmakordne. • Pakume oma lugejaile soodustusi ja kaasabi igal alal.

Uue aastakäigu tellijaile järgmisi soodustusi:

KIIRTELLIMISED SOODUSTUSTE JA PREEMIADEGA

Tellijaile, kes hiljemalt 15. detsembriks maksavad aastatellimise raha meie posti jooksvale arvele № 2201, arvestame aastatellimise alandatud hinnaga Kr. 3.20. (Sissemaksta võib iga postkontori kaudu posti jooksva arve saatekaardiga, makstes tellimise hinna p. j. a. № 2201). Sissemaksukaardi lõigendi tahaküljele palume kirjutada täielik tellija aadress ja nimi.

TELLIMISED PREEMIADE SAAMISE VÕIMALUSTEGA

Tellijate vahel, kes hiljemalt 1. jaanuariks on tellinud „Mareti“ 1936. aasta peale tavalise hinnaga, s. o. Kr. 3.50, kas postkontorite, tellimiste vastuvõtjate j. n. e. kaudu, jagame raha laekumisel rea väärtuslikke preemiaid.

Preemiateks on välja pandud:

Moodsaim jalaga õmblusmasin — firma „Singer“
Kr. 300 väärtuses raamatuid — K/ü. „Looduse“ kirjast. ilmunud.
Kleidiriideid — A/S. „Kreenbalt“ilt.
Kleidiriie — Suuräri M. Jänese poolt.
Eestikeelseid uuemaid heliplaate — „Bellacord Elektro“.
Parimaid tualettsepe — Seebivabrik „Veronika“.
„Veronika“ kreemid — Seebivabrik „Veronika“.
Riidevärve — Firma E. Günther.
Suur uudistort — Kondiitriäri J. Lill.
Tosin „Siiri“ seepe — Seebivabrik A. Frederking.
Tosin kraesid — Tartu Triikpesuvabrik.
Tort — Kondiitriäri Ed. Univer.
Korv õlut — Õlletehas „Livonia“.
Kott saiajahu — Leivavabrik „Ceres“.

Tantsukursused 6 inimesele — Tantsuõpetaja J. Adamtault.
Raamatuid Kr. 5 eest — Eesti Kirjanduse Selts.
Väike kott, 8 kg saiajahu — „Vulkaan“, K/m. L. Selmanovitz.
Fotovõimalus 2 suureks pildiks, 18×24 sm — Foto Ehapalu Tartus.
Paar naisterahva botikuid — Eesti Kummitööstus o/ü. „Põhjala“.
Paar meesterahva kalosse — Eesti Kummitööstus o/ü. „Põhjala“.
Meesterahva ülikonnariie — „Ekstra“, A. Träss'i villa- ja riide-
tööstuselt Tartus.
Tasuta moodsad Grieser-aurulokid — Juuksetööstus J. Luksepp'alt
Tartus.
Kleidiriie — Riide- ja villatööstuse omanikult A. Kuusikult, Tartus,
Riia 44–38.
Kr. 300.— väärtuses parimaid ja uuemaid raamatuid — kirjas-
tus „Noor-Eestilt“. 1 uudis kohviserviis „Maret“ — Tallinna
Portselaan Tööstuselt.

j. n. e. j. n. e.

Preemiate jagamine aastatellijate vahel sünnib 15. jaanuaril 1936. a. ja kuulutatakse välja „M a r e t“
№ 1 jaanuari numbris.

Seepärast rutake „Mareti“ tellimisega 1936. a. peale

Naaret

NAISTE JA KODUDE KUUKIRI

ADO SÄÄRITS

P I K K A M I S I

LUMI LANGEB VÄLJADELE,
HELBEID MUSTA MULLA PÄÄLE,
LUMI LANGEB SÜDAMELE,
HELBEID HINGE ÕITE PÄÄLE.

KUIS OLI KUUM KÜLL KEVADE,
KOHISESID HINGE VEED!
NÜÜD AGA PÖÖRDUS TUULTETEE,
HALL SAI, LUMI SAI SÜDAME.

LUMI LANGEB VÄLJADELE,
HELBEID MUSTA MULLA PÄÄLE,
LUMI LANGEB SÜDAMELE,
HELBEID HINGE ÕITE PÄÄLE.

Väike nõrkus

Paar nädalat tagasi tegi proua Ärna juttu, et ei tea kuidas oleks, kui võtaks õige kätte ja lubaks enesele väikese vahelduse: läheks kaupmeeste ballile. Sellest räägitakse väga laialt ja oleks meilegi kasulik, kui näitaks ennast kordki aastas seltskonnas.

Mis seal salata: prouale tegi natuke himu pidutralli järele, kireva ja rõõmsatujulise seltskonna järele, kus ühekski õhtuks saaks end tunda vabana linnuna, väljaspool kööki, kastruleid ning tolmulappe.

Muidugi, kergemeelne see oli, positiivsele naisele mitte just kiiduväärseks jooneks, aga mis seal teha, inimene pole ingel, isegi naine mitte. Ja kui omateada vägagi korralik seltskond korraldab balle, mis seal siis imet, kui proua Ärnalgi hakkas tegema meelt?

„Mis oleks, kui läheks?“ küsis ta.

Härra Kuremaa lõristas suppi, sõi taldriku tühjaks ja sõnas siis, kulbiga tirinas ringi kolistades:

„Ütlesid, et on klimbisupp, aga kus need klimbid on?“

Ja kui proua midagi ei vastanud, siis jätkati veel pahuramalt:

„Ma ei saa aru, supp on ju kõigiti hea, maitsev ja kõiksugu kraami sees, aga mis tondi pärast teda klimbisupiks nimetatakse, kui just klimpe ei ole ühtki? Nii on see naiste loogika.“

Sel momendil viskus aga kulpi terve kobar lopsakaid muhedaid klimpe ja härra jäi vait. Tõstis isuka kulbi täie taldrikule ja toimetas enese nohisedes edasi sööma.

„Seekord läks halvasti jah selle keetmisega — mitte ühtki klimpi“, sõnas proua Ärna.

Härra vaikis. Aga ega ta sellepärast alla ei annud. Leidis kohe paraja konksu:

„Nüüd on jah kõik prouad surinat ja kohinat täis — kaupmeeste ballile, kaupmeeste ballile! Seda edevust ja halpust küll. Ja eks mõnigi mees peab alla andma, kallid tualetid selga ostma ja minema oma kodukanakese sulgi kohistama. Taevale tänu, mul on veel aru peas. Iga moerumaluse järele ei jookse.“

Nii see jutt jäi ja rohkem proua Ärna enam seda teemat ei puudutanud. Ega's surmahäda polnudki, võib maha suruda väikesed patutahtmised, pealegi, kui peab suruma.

Mõni päev hiljem tegi härra Kuremaa niisugust juttu:

„Peab ikka tõesti naerma neid prouakesi ja preilikesi. Nüüd neil muud juttu enam ei olegi, kui ikka see ball. Mis selga panna, misuke frisuur teha. Meilgi kantseleis on teised nagu süte peal. Kentsakad on need naised ikka küll.“

„Eks neid ole igasuguseid. Ja küllap leidub mehigi, kes sinna igatsevad,“ vastas proua Ärna.

„No vaevalt.“

Järgmine kord kõneles härra Kuremaa:

Ajavad ikka uhkeks küll selle balli. Isegi teistest linnadest tulevat külalisi. Kaks orkestrit pannakse mängima.“

Proua Ärna ei teinud kuulmakski, sõnas:

„Poisile peaks vist uued kalossid ostma, vanaadel on augukene põhjas.“

Siis läks veel paar päeva, ballist jäi puudu ainult pool nädalat.

Ja õhtupoolikul, läbi sigarisuitsu kohmatas härra Kuremaa kõneleda:

„Sa, Ärna, kõnelesid kord sellest kaupmeeste ballist. Tahtsid ikka kangesti minna.“

„Oh, see oli niisama,“ sõnas proua jäise ükskõiksusega, „naljaks räägitud. Ei tea, mis minul sinna otsida.“

„Nojah, ega's seal nüüd teab mis ole. Aga kui sa just tahad, võiks ju ära käia. Natuke vaheldust ja laupäeva-õhtu pealegi. Mis parematki teha.“

„Ei ma lähe kuhugi. Kuulen parem kodus raadiot või lähen kinno.“

Vaikus.

Popsutati sigarit, kohendati sohval küljealust, oli ilmselt näha — kaunistest närvlik olek.

Siis sõnas härra pisut kohmetult, sõnu otsivalt:

„Nojaa... Seda nüüd muidugi... Aga tead... on sedaviisi, et... peaks nagu ikka minema. Direktor läheb ja abidirektor läheb ja muudkui igapäev kõnelevad, et tulete muidugi kaupmeeste ballile? Et paneme siis ühise laua kinni, on muga- vana oma perega olla. Ja ma mõtlen, et... võiks ju lõppeks minna, mis seal's nii ära ei ole.“

„Mina küll ei tule,“ jäi proua kindlaks.

Vaikus.

Siis öeldi juba tungivamalt:

„Oleks pealegi paha kah, kui ei läheks. Teab mis mõtlevad ja teenistuse huvides... Saab vahest nii mõnegi asja hea jutu juures ära korraldada. Ja üldse — ega pole paha ennast pisut sõbramaks teha ja... peenem seltskond koos... peab end ikka näitama...“

Soo, mõtles proua Ärna, juba oled siis nii kaugel! Aga valjusti sõnas ta:

„Eks sa's mine üksinda.“

„See ei lähe. Ei anna tooni välja. Kui kõik on prouadega, kuidas siis mina lähaksin poissmehena. See pole küllalt soliidne. Pead tingimata tulema.“

„No kui just tingimata, eks siis katsun tulla.“

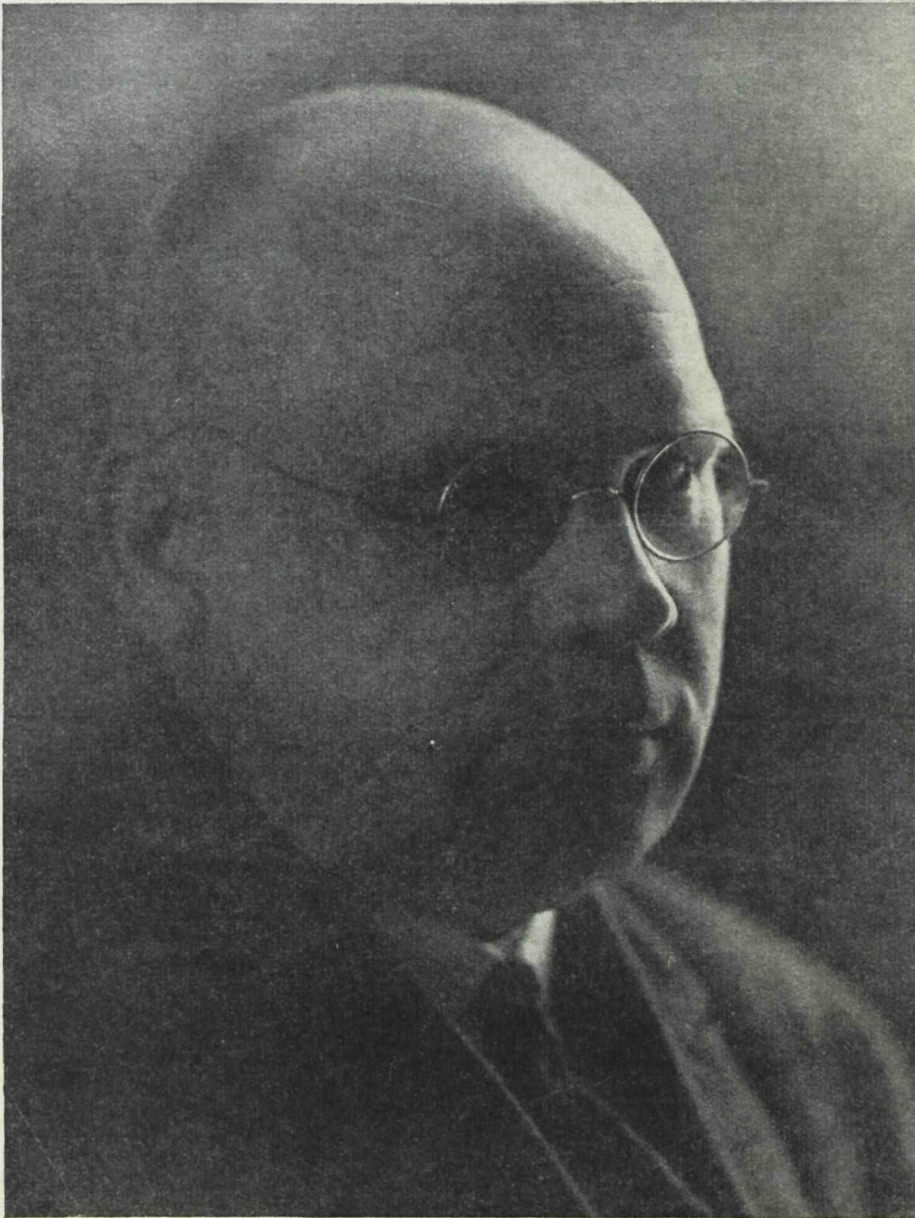
Nii Kuremaad läksidki ballile. Oli keskmiselt lõbus olla ja veel lõbusamaks proua Ärnal läks, kui ta kuulis teise laua otsas oma meest kõnelevat:

„Naiste asi see ball ju öieti on. Ja kuidas sa vastu seisad, kui vähegi tahad olla läbisaja perekonnainimene. Peab ju sääraseid väikesi nõrkusi andestama.“

Andestan, andestan, mõtles proua Ärna.

Juhan Pahlbärk.

Jaan Koort

J A A N K O O R T .

Neil päevil, mattes skulptor Jaan Koorti, elasime üle iseseisvusaja kestel oma kunsti valusama kaotuse. Murdus loov anne, kes püsis alles oma võimete paremas eas, jõudnud vaevalt üle 50 eluaasta. Kunstirahva perest lahkus üks omapärasemaid isikuid, kelle seltsiga oldi harjunud, keda jätkus igasuguseil aineil jutlemiseks, vaidluseks, kes ausalt ja aktiivselt lõi sekka ka võitlusis meie kunsti parema tuleviku nimel.

*

Ei ole ühegi meie kunstiinimese oma nägemuste-püüdluste teostamisalgus olnud kerge, kahtlematult seda polnud ka Koorti oma. Kui me aga asuksime jälgima viimase elukäiku, avaneks vaid koguaegne lakkamatu heitlustee. Kunstiõpilasena Peterburis — tuli pingutada. Kunstnikuna Pariisis — ületada isiksus ja leppida kõi-gega, isegi viiul käes tänavail mängida. Ja kui ta üle aasta tagasi sõitis Venemaale, võtnud vastu kutse asuda Moskva all juhtima üht sealset keraamikavabrikut, tuli tal kodust lahkuda pooleldi salaja, et mitte seadusevõimu poole pöördunud usaldusmehed teda vahest ei sunniks kohale jääma, seni kui . . .

Ja kui nüüd, ta tagasi toodud põrmu ette kanti kokku üldiseid seltskonna, kaasvõitlejate, kui ka võimukandjate kahjatsust, leina ning tänusõnu ta võitude eest, mõjus see muinasjutuna, kus valitsevad kaks poolust, valgus ja vari. Oma elu kestes Koortile suhtuti kui varjus kujule. Kuid, kui ta suri, ta tõusis teise maailma valgusse . . .

*

Jaan Koort oli väsimatu aktivist, kelle hinges kogu aeg midagi kääris. Ta kääris ikka äärmustega kaasa. Siit hargnes ka ta opositsionism, kuigi see polnud kunagi järje-ega sihikindel.

Vene tsaari valitsusega oli ta opositsioonis. Selle poolt tagaotsitavana ta elas kauemat aega Pariisis, või kodumaal mitme varjunime all. Ja ka kunagi ei suutnud ta kodumaal hoida valitseva mentaliteedi, oleva poliitilise või kunstielu rakenduse peajoont. Oma ümbruses, kaasvõitlejate peres jäi ta lõpuks ikka üksi, ja siis loomulikult ka kaotajaks. Vaid ta kunstiline eneseteostus, looming kandis ja hoidis teda, lepitaski ta isiku seltskonna ja ümbruse ees. See rahutu kuid omapärane isik, mässutsev ning otsiv tegelikus elus, oli aga seda järje- ja sihikindlam kui ka staatilisem oma loomingus. Dünaamika, dünaamilisuse mõiste ei sobiks üldsegi tema loomingu puhul.

*

Jaan Koorti loomingut on vaadeldud eriajajärkudena. Esimesel perioodil 1910. a. ümber, Peterburis, kodumaal ja Pariisis, ta on eeskätt maali ja siis skulptor. Kuid sealpeale, jõudes otsusele, et on kutsutud skulptoriks, 1915. a. mil ta asub Moskvasse, ta leiab ka sellena oma tööle täielise tunnustuse. Järgnevalt kodumaal, 1917—1921. aastate vahel, mil Koort elab Tartus, on vahet ta kireva elu ja suurte töötuste kulminatsioonipunktiks. Meie tolleaegses Tartu ja üldse eesti vaimses seltskonnas on ta ainuke töötavaid ja juba küpseid skulptoreid.

Maailmsõja-aegne boheemlus ja 1917. a. revolutsioonile järgnev vabaduseuim on andnud vastamisi käe, hõljutades kaaskodanikke kõrgele löövail vahutavail laintel. Jaan Koort elab Tartus, ainus kord elus ümbruse, teda mõistjate poolt hellitatuna, oreoolitud oma töö kuulsusest.

Kuid peale seda, mil ta asub Tallinna, ehitab omale Kadriorgu ateljee ja alustab pealinnas tööd, iga uue aastaga ta näeb, maa-ala muutub väljasirutamiseks üha kitsamaks ja uuesti loomingutee kibedaks. Jaan Koort purjetab siis Austraaliasse, tuleb aga sealt pea tagasi, kaasas uusi müüte seal nähtust ja seal tehtust.

Vahepeal on aga meile peale küpsenud uusi skulptoreid. Jaan Koortil ei tarvitse nendega kuulsust jagada esikoha pärast. Seda tal on külluses. Ta elab kas või vanast kuulsusest, mida niivõrd palju talle vastu ulatatud. Kuid ka kõik see, mida ta uut loob, on kõrgetasemeline, on stiilikindlalt, vormiküpselt modelleeritud.

Üha teravnev elumure sunnib ta end ümberhindama oma kunstiteel. Koort ehitab oma ateljeesse keraamikaahju, toodab vaase, tasse ja muud ilusat kauni kodu jaoks. Aga ka sellele produktsioonile ei leidu turgu.

Bravuuritseva uhkeldusega ta käib jälle ringi, et söidab uuesti kuhugile, kord Turkestani. kord mujale, kuni sõitiski Venemaale . . .

*

Jaan Koort loov-isikuna oli kahtlematult suur anne. Inimesena ta kandis kõikidele samaväärselt kodaniku kohustusi mehena ja isana. Ta isiksus aga osutus ebatavaliseks, mida tal see-eest tuli tasuda tihti valusalt. Ta saatuseks ja õnneks oli — eesti kunstniku valust pühitsetud kunstitee.

J. Pert.

Meie perekondade

EVI, kaupmees Kr. Hendrikson'i tütar Tartust.

väikesi käskijaid

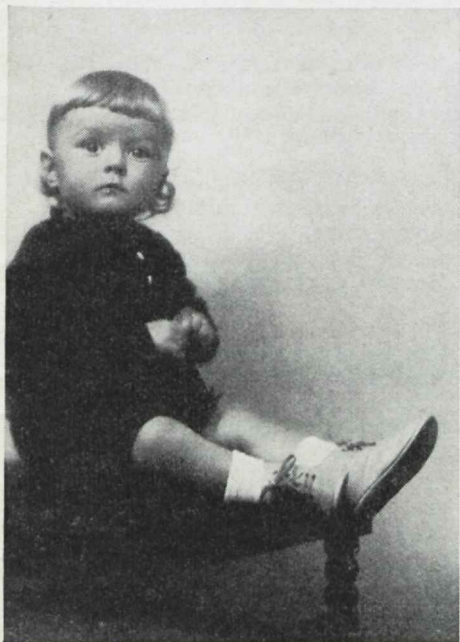

Vasakul: EVI, kaupmees Mölleri tütar Tartust.
Paremal: IVI, kullasepp Kursi tütar Tartust.

Tartu Rinnalaste- ja Emadekodu kasvandikke.

*REIN, kapt. A. Kersten'i (†) poeg
Tallinnast.*

*Vasakul: ILO-REET, Raamatuaasta peasekretäri kir-
janik Juhan Jaik'i tütar.
Paremal: JUTA-EERIKA, majandusministri abi A.
Keller'i tütar.*

*EDA, äriomanik E. Kuusk'i tütar
Tartust.*

*LAINÉ, ärimees M. Sassi tütar
Tartust.*

*GUNNAR, maamõõtja Aug. Mölder'i
poeg Nõmmelt.*

RALF, tööstur Lepiku poeg Tartust.

ÖÖ HÄÄLED

Pool üheksa. Pakkinud oma lihtsa õhtueine väikesesse käsikohvrissse, lukustas Epp ukse ja laskus trepist alla. Kell üheksa pidi ta olema telefoni keskjaamas. Täna oli tema öövalve. Telefonijaamani oli poole tunni tee. Ta armastas seda käiku läbi linna õhtuste tänavate, kui oli vaibunud päevane kiirus, ja linn elas rahulikult ja mõõdukas tempos. Tuhmid valguse varjud langesid akende pimedusse ja kadusid ähmasesse hämarusse kõrgete kivimajade ning puude ebamäärased kontuurid.

Epp kuulus nende vaiksete, kaalujate olevuste hulka, kes elavad seesmiselt, kelles kõlab vastu kõik see, mis nad enesesse vastu võtavad muljetena. Enamikust suurlinna inimestest elu nähted vilksatavad tormates mööda, ainult vähesed vaatavad ja näevad nende sügavusse, vaid vähesed oskavad lugeda nende vahele kirjutatud ridu.

Kas olen ma rahul oma saatusega? küsis Epp, mõtlikult trepist alla sammudes, eneselt. Ta elas vaikselt ja tagasihoidlikult, teda ei oodanud mingi eriline õnn, ei ükski uim, ei intensiivne meeleolutoos, ega katsumine — kuid ka mitte teadmatus. Ta oli saanud kolmekümne kaheksa aastaseks, ilma et elu oleks teda hellitanud ühegi uimastava elamusega.

Nooril aastail oli ta vahest julgenud unistada õnnest. Nüüd aga olid päevad täidetud töö ja hoolega, ööd olid rahulikud, kireta. Võibolla möödus temast tõeline elu, kui elu on juubeldav uim ja sügav südamevalu, kuid see teda ei häirinud. Võibolla oligi talle määratud elada kaasa teiste eluga... Jah, ta võis teiste elamused võtta omadeks.

Epp armastas öövalve tunde. Siis ta võis küllaldaselt mõelda omi mõtteid. Ta tundis paljude oma abonentide elulugusid. Ühed olid talle sümpaatsed, teisi ta vihkas. Arvukad häälekõlad olid talle tuttavad, küll madalad, täiskõlalised, kirevad ja karedad, nõudlikud ja alandlikud.

Huvi elada teistega kaasa oma elu, oli teritanud ta kõrva. Ta eraldas teiste rõõmu, rahutust, pettumust, usaldust ja lootusi. Tal olid omad lemmikud, kelle elukaiku ta jälgis, püüdis kujutleda neid, kes olid kaugel, kuid seisid talle siiski lähedal.

Värskendatult karastavas õhus käimisest, asus ta oma igapäevase töö juure. Vaevu jõudnud asetada kuuldeklappid kõrvadele, süttis juba kirju lambikene.

„Keskjaam.“

„676.“

Advokaat kõneles kolleegiga. Nad leppisid kokku surmamõistetute kaitsmises.

„Keskjaam.“

„1325.“

Telliti kümme pudelit veini.

„Keskjaam.“

Nõuti tungivalt päästejaama.

„Keskjaam.“

„1278.“

See oli number, mida nõuti väga tihti. Kostis meelitatav meeshääl:

„Tere õhtust, kaunis naine, olen teel teie poole, jõuan kümne minuti pärast. Alt-uks on küll juba lukustatud?“

„Jah, kuid Teid lastakse siiski veel sisse“, vastas mahe naishääl, „kas rõõmustate meie kohtamise üle, Morton?“

„Kogu päev elasin igatsuses õhtu järele, kallis! Ruttan nüüd...“

Epp vajus mõttesse.

Kaunis naine, kuis oleks kurb too teine, kes armastas seda sama naishäält, kes helistas iga päev ja iga õhtu, Nüüd lendas selle naise juure, täis kannatamatust ja kirge, üks teine. Milline pidi olema naine, kelle lähedust otsisid nii paljud, naine, kelle hääl oli pehme ja täis salapärasust, kelle naer jumalik, jah, tihti koguni lapselik.

„377.“

„Kas doktor Jaans? Palun, jumala pärast, tulge kohe! Väike on väga rahutu ja kõrges palavikus.“ Pressitult, tasa, ja täis kahtlust kõlas naise hääl. Üks ema muretset oma lapse pärast. Ta ootas, et mööduks öö ja oleks jälle päev, mis toob julgust ning uut elutahet.

„Palun 1010.“

„Haloo, Martin, vanapoiss! Küll me vaatame, mis seal teha saab. Loodan, et muretseme sulle tarviliku

summa ja sa võid edasi kaubelda. Oleks kahju teie vanast firmast. Julgust ja pea püsti, vennas, küll homme õhtul vaatame!“

Kolm katkendit draamast „elu“. Epu hingeliste silme eest oli mööda vilksatanud kolme saatust — elu ja rõõm —, elu ja häda —, elu ja armastus. —

Jällegi süttis lambikene.

„Palun 1278“.

Epule tuttav mehehääl, hääl, mida ta armastas, kelle tuhm ja kaunis kõla võlus teda ikka jälle uuesti. Iga päev see pehme mehehääl kõneles samale kaunile naisele ilusaid ja õrnu sõnu, sõnu, nagu neid ühegi mehe suu polnud lausunud Epule.

„Kaunim, olen kurb, et ma ei saa tulla täna, meie õhtul. Kallim, lohutuseks üks armas sõna sinult!“

Südame kloppides jäi Epp valvama.

„Kahju, kuid selle eest näeme üksteist jälle homme“, kuulis ta naist vastavat. „Homme pühitseme jälle äärmist! Head ööd!“

„Nagemiseni, kaunim!“

Armas, tundmata noormees, kui teaksid sa tõtt, mõtles Epp.

Automaatselt jatkas ta ühenduste andmist, kordas rahulikult hääle numbri numbri järele... Siin püüdis abielumees põhjendada oma hilist kojutulekut, siin arutati äriasju, et suhkruhind on tõusmas ja dollari kurss paranenud, proua L. ja proua S. leidsid, et pr. N. viimasel ballil väga maitsetuid kõrvarõngaid kandis. Siis ühendas Epp väsimatu kannatusega kaks naisüliõpilast, et nad saaksid jagada oma eksamite muresid. Keegi lauljanna kaebas arvustaja üle. Kunts ja Lilli pidid kohtama kellaviiteel, — nõuti politseijaoskonda, telliti kümme vagunit põletispuid, — Hans ja Rummi leidsid ühise tee õllebaari, halastajaõde kutsuti öövalveks haige juure, — kaks tütarlast unistasid poollapsikult ja elutargalt segamini, — armastajad usaldasid üksteisele igivanu, kuid siiski järjest uusi saladusi, — kooti intriige...

Ikka järjest midagi uut, tabamatut, pilgud inimhinge kuristiku sügavusse.

„377“ — Doktor Jaansi korter.

„Ellen, sina? Jään esialgu siia, laps lamab raskest kopsupõletikust, väga tõsine juhus, hääd ööd, Ellen!“

Epp pidi mõtlema tagasi oma lapsepõlvele. Meelestus, et ka tema oli vaevelnud palavikuviirastustes, ema paitav ja hoolitsev pilk valvates ta õhetavate põskede kohal. Mure ja vaev laste eest — see on emade saatust.

Pime ja läbipaistmatu oli öö. Millise seaduse järele võis elu võtta ja anda Millise seaduse järele ulatas ta omad magusad ja kibedad annid, või jagas ta valimatult rõõmu ja valu kõikidele neile, kes avasid talle oma südame ja meeled?...

Oli kaugelt üle kesköö.

„Palun 1278“.

Epp võpatas. See oli uuesti tema hääl. Ta ühendas. Kuuldus vaid monotoonne tiksumine, keegi ei vastanud. „Aga seal peab keegi olema“, kuulis ta mehehäält, „palun, preili, helistage veel kord!“

Tuksuva pulsiga jälgis Epp asjade arenemist. Ta helistas ikka jälle uuesti, kuid väljahüüe ei leidnud vastust. Kas ei taha sa kuulda, kardetav naine? Oled sa läinud kaasa tolle teisega?

„Ei, keegi ei vasta“. Isegi valus oli tal seda öelda.

„Täna“, kõlas surutult vastu.

Mida teeb ta nüüd? Aimas ta tõtt? Mis sünnib tema südames? Armastavas südamesse muljub valu kergesti oma sügavad vaod, ei kannata vaid külmad südamed. Kas ta ehk lasi end võrgutada järelmõtle mata sammudele? Kas avitab saatust tal veenduda, et tema armastus kuulub truuduseta naisele? Seda Epp ei teadnud: tal lasti elada kaasa vaid lühikesed pildid teiste elu draamas. Võibolla jookseb homme lindina tema eest läbi järgmine lõige nende „teiste“ elust...

Alles hommikukoidikul lahkus Epp öövalvelt. Öö hääled olid kerkinud üles, olid vajanud tema abi, et panna ennast maksma. Hääled, kelle igatsus, valu ja ahastus teda kaasa hõljutasid, olid nüüd kadunud, olid langenud valguse merre... Mida kõike võis tuua homme õhtu, kui ta uuesti asus oma töö juure?...

Ähmaselt ja kalgilt täitis varakevad suurt ruumi — kadunud olid öö hääled — algas päev.

jem, kui ükski ta lastest enam ei ela, avaldatakse. Nii seisid kirjad lukustatult Briti muuseumis, kust nad toodi alles pärast viimase Dickensi lapse surma päevavalgele. Isegi nüüd veel protesteeriti mitmelt poolt nende avaldamise vastu. Nad ilmusid seetõttu alles käesoleval aastal. („Mr. and Mrs. Charles Dickens“, His Letters to Her).

Kirjad jutustavad kihlusest, abielust ja Charlesi viimaseist aastaist. Nad moodustavad senini tundmata ja asendamatu peatüki Charles Dickens eluromaanist, kuigi mitte täiusliku. Liig palju tühje kohti, liig palju vastukõnesid on seal. Me tunneme Charles Dickensit nii, nagu ta nägi end ise „David Copperfieldis“. Viimases kirjeldab ta ka oma isa, Mr. Micawberina, oma naist abitu ja lapseliku Dorana ning Georgina Hogarthe tubli ja vaikse Agnesena. Me leiame stseene ta lapsepõlvest „Väikeses Dorritis“, „Oliver Twistis“. Kes suudab aga elatut eraldada väljamõeldust? Enamikes biograafias on ta idealiseeritud. Ka seal on kõik üksikasjad välja jäetud, mis ei mahu konventsionaalsesse raami. Ta kirju, milledes ta ei mõelnud publikule, redigeeriti ja lühendati. Seetõttu asub vaikimise loor just ta abielu-aastail, mil ilmusid ta tähtsamad tööd. Pärast lahutust avaldas Dickens ameerika ajalehtedele järgmise seletuse: „Mrs. Dickens ja mina elasime palju aastaid õnnelult koos. Ühelegi, kes meid lähemalt tundis, ei jäänud tähelepanemata, et meie ei sobinud üheski iseloomu ja temperamendi üksikasjas.“ Georgina Hogarth kirjutas: „Nad olid igas suhtes totaalselt sobimatud üksteisega.“

Dickensi reisikirjelduste toon oli võrdlemisi külm. Ta romaanides puudub südamlik intiimsus, soe õrnus. Võibolla Dickens polnudki õrn ja südamlik?

„Ma pole vihane, ma olen haavunud teistkordselt,“ sisaldas esimene trükitud kiri kihlatule. „Võibolla ei mõista sa, mis see „haavunud“ mulle tähendab; kui see nii on, siis soovin sulle, et nii jääks. Kui teaksid, milline tugev tunne põhjustas mind hooletusse jätma kõiki oma sõpru ja harjunud tegevusi, et veeta omi päevi sinu kõrval... Kui mõistaksid vaid pooltki mu püüetest, millega tahan saavutada sinu õnne, sa mõistaksid kergemini valu teravust, mis nii kiiresti tehakse, nii aeglaselt aga unustatakse.“

Tüli kihlatute vahel võib olla igapäevane nähe, kuid kartlikule Catherinele valmistasid need sõnad pöörast hirmu. On muidugi olemas ka kergematoonilisi kirju. Enne pulmi nimetab ta teda koguni „mu armas väike hii-reke.“ Edaspidi jääb ta ainult „armsaks Kätheks“, kuni järsu lõpuni. Ent ühtegi neist ei saa nimetada armastuskirjaks. Siin puudub täielikult sügav, romantiline element, mida omab isegi Dora abielu David Copperfieldiga. Catherine Dickens pidi olema liigutavalt lihtne hing, kui ta nägi neis kirjades suure armastuse tõendusi.

Aastal 1851 püüab Dickens ette valmistada oma naist: „Armsaim, Käthe,“ alustab ta. „Pane nüüd tähele. Sa pead seda kirja väga aeglaselt ja hoolikalt lugema. Kui sa oled siiani lugenud, täpsamalt aru saamata (hirmus halbade sõnumite üle), siis palun, alga uuesti otsast. Väike Dora haigestus järsku, täiesti ilma valudeta. Pane hästi tähele! Ma ei taha sind petta. Usun, ta on väga haige“ ning lõpus: „Juhul, kui peaksin sinu tules ütleva: meie väike beebi on surnud, siis pead sa pühendumata teistele lastele ning näitama end väarikana ülesandele, mida kannad.“

Vaene, nõrk naine! Ta polnud romaanikangelane, kes loodud geeniusse toeks ja vaimseks seltsimeheks.

Ada Säärits

Varisemine.

Nüüd pargiteed täis varisenud kulda...

Legendiks saanud tempel õhuline —
nii kuldne vahtre katus lõheline.

Nüüd pargiteed täis kulda... koldset kulda.

Kõik teed täis vaikust... Keegi siin ei hulla,
kus sureb suve käraline ilu.

Nüüd vaikib pargin säraline vilu,
kõik kisub koju... ligi rõsket mulda.

Kui märjad pilverätid kargen sinan

On kõikjalt haihtunud suve rondunud kired,
kõik hangunud vulisevad kiired nired.

Kurt tardub vaikus surma rasken vinan.

Kõik kisub koju! Hääletumalt alla
leht liugleb, kerge kahinaga teisi
maan teroitab. Muld must nad sellest reisust
taas päästab — vastse kätki unne valla.

«Euroopa» Abessiinia keisrikojas.

Minu esimene tutvus Abessiinia keisrinnaga on ime-likul viisil tihedas ühenduses minu kinokaamera kollafiltri-
ga. Keisri külalisena oli mul au olla ainukeseks kirjasaatjaks, kes sai kutseosaliseks teha kaasa keisri-
paari neli nädalat kestva ülevaatus- ja propagandareisi
Harrari ja Somalimaa äärsetesse kagupoolsetesse pro-
vintsidesse.

Olin raudteejaamas parajasti ametis kollafiltri vahe-
tamisega, kui ootamatult ilmus kuninganna ühes saatja-
tega, et minna keisrikoja salongvagnisse. Minu abilisel,
kellel kogu nelja kuu kestel polnud juhtunud väärtusi
temale usaldatud aparaatidega, libises kojakumardust
tehes kollafiltri käest ja purunes tuhandeks tükiks. Au-
avaldus keisrinnale oli mehele sel hetkel peasi!

Kui keiserlik rong varahommikul saabus Auaschi,
läks keisrinna, kes on väga usklik ja pühapäeviti mitu
tundi loeb piiblit, kohalikku kirikusse. Tema majesteeti

varjati uudishimulikkude pilkude eest suurte valgete
linadega, mida teenrid hoidsid ringis ta ümber.

Riigiusk on Abessiinias vana koptiline ristiusk, mis
juba 16. aastasajal toodi Abessiiniasse Egiptusest, ja mis
kuni tänaseni on suutnud peaaegu täielikult säilitada oma
algupärasuse. Keisrinna on kuulus oma rikkalike ane-
tuste poolest kirikute asutamise heaks. Samuti on ta pal-
jude sadade kirikute ning kloostrite ülalpidaja. Valitse-
janna alalisel saatjal, tema pihtiisal-öinuhil on suur mõju.
Keisri kõrval, kes kõigiti püüab soodustada euroopa kul-
tuuri levikut Abessiinias, tunti keisrinnat kauemat aega
kui konservatiivsemalt meelestatud. Hilisemad aastad on
tema vaadetes põhjustanud pöörde.

Kord autol mööda Addis Abeba tänavaid sõites ei
usaldanud ma omi kõrvu, kuuldes kauneid tütarlapseläbi
laulvat tuntud Ufa-lööklaulu „See on madruse kirg“. Aetuna
uudishimust, asusin kohe jälgima tuttavat viisi.

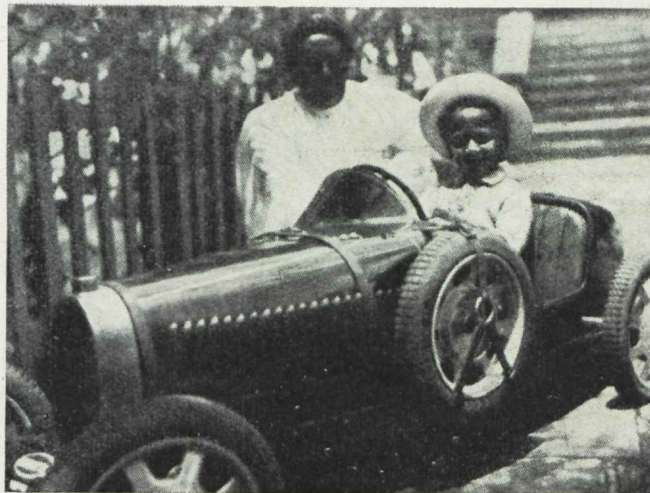
Abessiinia keisrinna WOIZERO.

Polnud väike mu imestus avaneva pildi ees, kui autojuht mind sõidutas sisse keisrinna tütarlastekooli väravast. Sinna oli ehitatud vabaõhulava, kus 10—18-aastased tütarlapsed, kõik amhaarlased, nii siis Abessiinia intelligents, olles riidetatud euroopa madruseülikondadesse, harjutasid vaimustatult prantsuskeelse tekstiga euroopalikke revüülööklaule. Ettekanne pidi hiljem saama üllatuseks keisrinnale.

Keisrinna poolt asutatud ja tema ülalpidada olevad koolil on väga hea kuulsus. Seal saavad oma hariduse ka paljud kohalikud prantsuse raudteeametnike lapsed. Loetakse eriliseks auks, kui kuninganna võtab enese kanda mõne lütseumi õpilase kooliraha. Tütarlaste jaoks provintsidest on ehitatud ühiselamu puhtate magamistubade ja duššidega.

Keisrinna toetab suuresti ka Addis Abebas vastasutatud teatrit, mis, peamiselt lühikeste sketschide ettekandmise kaudu, seisab rahvusidee teenistuses. Keiser ja keisrinna on järjekindlad paleokino küllastajad, et jälgida Euroopa helifilme. Filmi pealkirjad tõlgitakse amhaari keelde, sest Abessiinia keisrinna ei oska põhjalikult ühtki euroopa keelt. Minus äratas tähelepanu, et sellises kitsas perekonnaringis ettekantavad 40-meetrilised filmid mõnes kohas sedavõrd tuhmusid, et linal enam midagi näha polnud. Kui ma peale etendust kõnelesin sellest asjaomaste isikutega, anti mulle hoopis huvitav seletus, mis paneb järelemõtlemata: nois kohtades lindil olnud näha prantsuse revüügirlid paljaste säärted ja kehale liibuvates ülikondades lühikeste püksikestega. Kuna viimane mõjuvat halvasti keisripaari tunnete, on keisrinna keelanud selliste kohtade näitamise linal.

Paleekinot külastab sama tihti ka keisripaari 17-aastane tütar Zahai. Ta on põhjalikult õppinud „Euroopa kultuuri“, on aasta aega olnud Londonis, sai kasvatuses Schweitsis, kus keiser omab villa Genfi järve ääres. Ta kõneleb ladusasti inglise, prantsuse ja saksa keelt. Zahai — tõlgitult „päike“ — on kirklik lauatennise mängija. Igapäev harjutab ta ka võõrkeeltes ja saab õpetust klaverimängus. Printsessi päev algab kumblus-vanniga, millele järgneb pool tundi keharavi ja massaaži.

Prints SALA SELASSIE, keisri neljaastane poeg.

Uusimate tualettide eest hoolitseb Addis Abeba mõesalong, kuid printsess eelistab veel tänapäev temale hästi sobivaid rahvariideid. Ta liigub tihti eurooplaste seltskonnas ja elab suurearvulise teenijaskonnaga villas, otse uue keisripalee kõrval. Villa sisustus meenutab lihtsat kodanlist suvemaja.

20 kilomeetrit väljaspool linna elab 13-aastane prints Makonnen. Ta on keisripaari lemmikpoeg ja saab moodsa kasvatuset. See ülesanne on pandud ühele prantsuse mereväehvitserile ja prantslasest õpetajale. Peale hommikust ratsutamist õpetatakse printsile, kes muuseumis on juba Harrari hertsog, vehklemist ja poksi. Ta on suurepärase laskur, peab aga veel iga päev kuus tundi istuma koolipingis. Prints kasuvennaks on keiserliku ihukaitsevää komandandi poeg.

Noorem, keisri 4-aastane poeg Sala Selassie, hüüdnimega „Manu“, s. o. „pojukene“, on tore laps. Ta hüppas mulle kohe põlvedele, et suudelda „onukest“. Ka Manu kõneleb võõrkeeli. Minu küsimusele, mida ta praegu õpib, vastas poiss puhtas saksa keeles: „Johanna, kannst du tanzen ..?“

Printsess ZAHAI.

Anna Sten.

Foto MGM

Ta on ehtne kui puu, maad ligi hoidev kui tema sünnimaa Venemaa lainetav nisu. Sellest tingitud ta omapärane ilu, arusaamine elust ja ärilise arvestuseta karakter.

Kõik pole täiuslik, ütleb Florence Brown.

Olnud Hollywoodis kümme kuud, Florence Brown annab edasi oma muljed mõnedest nähtud staaridest.

Joan Crawford: Üks pikk poos. Maalitud täiuslikult. Maitsekas riietuselt. Oleks ilus, kui ta toonitaks end vähem ja oleks enam humaanne.

Norma Shearer: Evib kõõrdi vaate ja kõverad jalad, kuid on siiski imestamisväärset ilus. Meeldiv näovärv, hambad ja põselohud. Magusaim iseloom. Leedi.

Garbo: Ta peab evima suurepärase kaameramehe.

Frederich March: Intelligentne ja väliselt silmapaistev. Väga ebanäitlejalik. Otsekohene ja võluv.

Francis Lederer: Riietub nagu väljalõige moežurnalist. Lapselikult ennast täis. Naiivne. Temperamentne ja lõbus — loomulikult.

Ramon Novarro: Magus. Need silmad — ja see oliivnahk.

Dick Powell: Näib nagu ta ei võiks olla halb, kui ta katsuks seda. Väga meeldiv. Huumorimeelt. Aga tarvitab jumestust.

Ann Harding: Efektita. Natuke määrdund.

Bing Crosby: Näib jätistekorjaja assistendina. Kannab vana sviitrit. Vana ja must müts. Paksuke. Ei ole üldse ideed oma enda tähtsusest. Kena.

Robert Montgomery: Liialdab oma rõhuga. Liig teadlikult tark.

James Cagney: Väike. Aga hää kehaga. Gentlemanlik. Ja üsna haritud.

II

Pulmapäeva kingitus Dolores Del Rio'le.

Dolores Del Rio sai viiendaks pulmaaastapäevaks oma mehelt, Cedric Gibson'ilt, kingiks plaatinast kaelakee, mis sisaldas õhukesi teemandist osakesi kõigist talle lähedasist asjust. Seal olid kaks miniatüürset koera, miniatüürne maja, tema ja Cedric'u hüüdnimed teemandist tähtedega ja väike kild, millele oli graveeritud samad vanad sõnad — samal vanal viisil: „Armastan Sind.“

Silvia Sidney

on suurepärane oma rubiinpunases sameti-keebis.

LM

Hollywoodis lähevad lapsed moodi

Aastate eest adopteeris Gloria Swanson ühe väikese tüdruku. Nüüd on tema eeskuju leidnud Hollywoodis hulka pooldajaid. Nii adopteeris Al Jolson ühe viieaastase poisi. Samuti tegid Harold Lloyd ja Wallace Beery. Alles hiljuti adopteerisid ka Joan Crawford ja Constance Bennett kumbki ühe poisi. Nüüd on vaiksed Hollywoodi villad muutunud laste mänguplatsideks.

Kathleen Burke
veedab oma lühikest puhkust Austraalia kuurortides.

Fay Wray

Foto MGM

Veetes ühe talve Londonis, Fay Wray siirdus tagasi Hollywoodi, et omada päikesepruuni tääni. Kuid siin pole tal aega mõnuleda. Ta esineb uues filmis „Raske saavutada“.

Claudette Colberti šarm on tema loomulikkus.

Claudette Colbert on väga intelligentne naine — omades sääljuures haruldase huumorimeele ja loomulikkuse.

Prantsuse päritolu, ameerika kasvatus laseb oletada temas kahesugust natuuri, külm ja praktiline väliselt, leegetsev ja temperamentne seesmiselt. Ja kuigi miss Colbert omab temperamendi, on see hästi kontrollitud temperament.

Tema vastne film on „Isiklik maailm“. See on psühholoogiline film tulvil uusi ideid ja moodsaid seadeldusi, mis võimaldab Colbert'ile uusi eneseavaldusi. Oma töö kõrval ta evib suure huvi uue kodu ehitamise vastu. See on juba valmistatud miniatüüris, liikuvate seinte ja katusega. Talle soovikohaselt eksperimenteerimiseks.

Omas uues kodus ta kavatseb vastu võtta omi sõpru isiklikus kinos, kus näidatakse tema oma kuueaastase millimeetrilise kaameraga võetud filme.

Miss Colbert on väga huvitatud sündmustest Saksamaal, kus militaristlik kord on täieliseks vastandiks Kalifornia liikuvale ja rahulikule elule, oma lõpmatute apelsiini kasvudega, palmidega äärestatud puistikkude ja looklevate küngastega.

Siidamate-möing

ROMAAN

Katrin Holland

„Kas kahtled juba jällegi, meeletu tüdruk? Kas sa ei tea ise paremini, mis see mulle tähendab? Aga sina pead otsustama, mitte mina!“

„Ma ei suuda!“ karjus Johanna.

„Clemens, ma hukkun. Mida pean küll tegema?“

„Sa võiksid töötada, reisida!“

„Ja sina?“

„Teen sama.“

„Ma ei lase eneselt varastada tervet aastat,“ ütles neiu ägedasti, käsi rusikaisse tõmmates.

„Armas süda,“ vastas Clemens ja silitas tal helalt juukseid.

„Meest eksitab olukord nagu meie oma vähem kui naist. Usun aga, see kahjustab sinu edu, kui pead laskma öelda enesele asju, mida sa ei või ega saa õigustada. Kunagi hiljem, kui lähed Ameerikasse... veel oled liiga tundmatu... aga mõne aasta pärast... siis komistad kõikjal eelarvamuste vastu. Ja usu mind, armas laps, looval inimesel pole alati kerge olla publikuga vastuolus. Asjatu jõukulutus... Ah, Johanna,“ ja Clemens kummardus, et teda suudelda, „kõik need on inimese arvamused, kes on vanem ja kogenum kui sina. Nad võibolla võivad teha ka erandi, kuid on veel midagi, mis mind sunnib sulle ütleva: vilistame sellele ühele aastale! Sest siis seisab meil ees elu, kus võime täita iga oma soovi. Siis alles võib teostuda sinu soov, saada emaks.“

Johanna otsustas pärast mitmetunnilist järelmõtlemist minna Londoni.

„Kas ei arva ka sina nii, Clemens?“

Ta vaatas talle otsa, nagu oleks ta tahtnud öelda: „Sa ei soovi seda ometi tõsiselt? Kui Babett on nii meeletu, ei tarvitse sinul seda veel kaugeutki olla... Vaata korraks, pole ju mingit mõtet, end asjata piinata.“

„Võibolla on see kõige parem,“ ütles Clemens ja lisas, märgates tema näos iseäralikku tardunud ilmet: „Kas sa ei suuda mind mõista, Johanna? Kas sa ei katsuks mind mõista?“

Johanna ohkas kergelt: „Ah, armsam, kas sa ei saaks olla kord iseene vastu truudusetu?“

Ta silmitses mõtlikult neidu ja vangutas pead.

Johanna ringutas pisut ja ütles siis üsna muutunud häälel:

„Hästi, ärgem rääkigem sellest enam!“

„Kas näed seal samuti Cornwelli?“

„Loomulikult,“ ta kehitas õlgu, „loodan, ta ei viska mind välja. Ta pole mulle veel andestanud, et tookord läbi öö ja udu põgenesin.“

„Ta armastab sind,“ ütles Clemens.

Johanna astus talle lähedale, jäi tema ees

seisma ja vaatas talle otsa, enne kui teda suudles. „Jah, Clemens, ta armastab mind. Ent see ei tohiks sind häirida?“

*

Paar päeva hiljem viis Clemens ta rongile, ja seistes jaamaesisel tema kupee ees, mõtles ta: „Sa armas jumal, kuidas suudan taluda, et ma ei näe teda kogu aasta jooksul!“ Ja äkki ta teadis, et Babett ei mõistaks iialgi, kui lõpmatu suur oli see kink, mis ta talle tegi.

„Armasta mind edasi!“ hüüdis Johanna, kui rong hakkas juba liikuma. „Clemens, jumala pärast, ära unusta mind!“ Ja ta kiskus lühikestelt lokkidelt mütsi ning kummardus seda lehvitades nii kaugele aknast välja, et Clemens kartis teda kukkuvat.

„Vaata ette!“ karjus ta talle järele, „nägemiseni, nägemiseni!“ Ta jooksis rongi kõrval edasi kui väike poisike, kes usub, et ta suudab joosta võidu kiirrongiga.

Meeletu väike Babett! Iialgi ta ei oleks tohtinud nõustuda tema lapseliku sooviga.

„Johanna!“ hüüdis ta veel kord, ja see kõlas, nagu ta oleks tahtnud rongi pidurdada või vähemalt öelda: „Ruttu maha! Sul on õigus. See kõik on mõttetus!“

„Armastan sind!“ hüüdis Johanna üha kahanev kuju Kerkhofenile. Ah, mis läksid neile korda inimesed, kes istusid oma kupeedes ja naeratasid üleolevalt!

Tuul rebis neiul mütsi käest, juba veidi vana, — pleekunud, päikesest, tuulest ja vihmast ja paljust kandmisest. Clemens võttis ta üles. Ta ruttas keelule vaatamata roobaste vahele ja kummardus, et teda peaaegu õrna liigutusega tasku peita.

„Lasen teid karistada, mu härra,“ ütles üks raudteeametnikke ja vaatas talle pahaselt otsa. Clemens eemaldus mehaaniliselt šiinidelt, ent peatus siis inimesist hõredal jaamaesisel kui enesekaotanu. Keegi mees möödus temast vankriga, korrates päeval harjunud hüüdu veel nüüdki, kus tal polnud enam loota kunne, korrates õrnalt, peaaegu igatsevalt lauldes: „Apelsiinid, kuumad vorstikesed, šokolaad, kompvekid!“

Ta on läinud, mõtles Kerkhofen, ja ta kaotuse lepitamatu olukord avastus talle kohutava selgusega nüüd, mil tal polnud enam ühtegi võimalust teda tagasi kutsuda. Ta poleks tohtinud teda minna lasta.

Samal hetkel mõtles Johanna, pead sohva pehmele korjule nõjades ja vastasistujaid silmitsedes: „Miks ta lasi mind minna?“

Ja püüdis kahtleva ägedusega kujutleda, mis oleks teinud tema Clemensi olukorras. Siiski, vaatamata igasugusele pingutusele, ei õnnestunud tal veenduda mõnes teistsuguses ja rahuldavamas tulemuses. „Ta on mees,“ ütles ta endamisi, tehes seejuures väikese, teadmatu ja suurepärase käeliigutuse õhus. Mis sellest, et ma teda ei mõista? Ma armastan teda!

7

Ka Babett pakkis oma kohvrid kohe peale lõikust.

„Sõidan ära,“ seletas ta, kohta ja sihti nimetamata. Petersen vangutas pead. Tema ei saanud sellest taipu. Lapsed vaatasid talle uudishimulikult ja suuril silmil otsa ja rahunesid lõpuks. Babett ju teadis, mis ta tahtis. Tom Vorberg tuli ja küsis üsna tasa: „Kas võin sind saata, Babett?“

Babett raputas talle naeratades pead, ja sellest unistavast naeratusest, millist ta tema juures ei tundnud, märkas ta, et Babett oli talle igaveseks kadunud. Ta vaatas talle juurdlevalt otsa. Miks meeldis Babetile nii äkki „Paradiisist“ lahkuda?

„Clemens?“ pomises ta. Babett ei vastanud, ent ta silmi ilmus heledam läige.

Meest valdas kartus.

„Babett, armas Babett,“ ütles ta, „sa ju tead, kui väga imetlen sinu alatist optimismi, nii et minagi julgustun sellest ja tuge saan. Aga nüüd näib mulle siiski, et sarnaned nii väga väikese poisiga muistendis, kes läks reisima seks, et võita maailma.“

„Maailm?“ kordas Babett ja peatus. Siis ta vaatas talle küljelt viltu otsa. „Nii vahva ma pole kaugeltki, Tom, et kujutlen, nagu võidaksin midagi. Mina võin vaid loota ja uskuda. Võibolla piisab sellest.“

Ta raputas kindlalt ja seltsimehelikult tema kätt, ja Vorberg taandus nukral ilmel.

Ainult Gabriel noogutas rahulolevalt enda ette, parvetades üle jõe tema kohvreid, — mis olid pärit tema tüdrukupõlve ajast.

„Proua käitub õigesti,“ ütles ta, „viimaks ometi ta ei lase härrat enam üksi maailmas ringi hulkuda.“ Ja ta naeratas, nagu naeratavad kõik vanad mehed, kui nad mõtlevad oma nooruse seiklusist, mida nad enam ei taha uskuda.

*

Clemens jäi üksi Berliini. Üksi oma tööga. Ja esimest korda paljude aastate järele tundis ta valusasti oma üksildust. Tal puudus Johanna. Ent Babetiga ta polnud ka elanud iialgi sellist, kuni kõige pisema tühisuseni seotud elu. Esimesil päevil jooksis ta ringi nagu see, kes on kaotanud oma hinge ja kes tahab ta igal tingimusel leida. Äkki ta ei mõistnud enam, kuidas ta üldse suutis taluda oma endist elu.

Toad tundusid külmadena ja tühjadena. Johanna elav lähedus puudus. Hommikuti ärgates leidis ta end üksi. Üsna mõtteisse vajunud, möödus ta esimesil nädalail teatud päevadel muusikakoolist, nagu oleks Johanna teda nüüdki oodanud, oodanud nagu varem, seistes tänava nurgal, mapp kaenlas. Ja mõnikord ta tabas end oma töötoas edasi-tagasi käies sellelt, kuidas ta rääkis valjusti tolles nurgas, kus Johanna taotses istuda. Üsna aegamisi harjus ta üksiolekuga ja andus siis veelgi sügavama südidusega tööle.

Babett aga sõitis Itaaliasse. Ta sõitis Itaalia-Rivierasse, Forte dei Marmi. Ta oli olnud siin lapsena ja hiljem mitu suve järjestikku isaga. Ta lebas tundide kaupa pehmel, valgel liival, vaatles merd ja taevast ja unistas Clemensist ja uuest elust. Ta tahtis saada teiseks, hoopis teiseks. Clemens üllatub, avastades temas naise.

„Ah,“ ütles ta enesele, silmitsedes mõtlikult oma nahka, mis päevitus aeglaselt, „võibolla olin rumal ja loobusin nii paljustki ilusast. Kuid parandan kõik tagantjärele.“

Ainustki hetke ta ei mõelnud sellest, et saatus võibolla ei hõlbustagi talle teha kõike heaks. Ta kuulas oma verd, mis voolas tema soontes uue ja metsiku rütmiga. Kas alles Johanna armastus avastas talle armastuse? Kas Babett tundis alles hetkel, kui Clemens tahtis temast lõplikult vabaneeda, mis ta pidi kaotama? Ah ei, ta oli juba varemini teadlik oma südame kõnes, ent alles Johanna jahe ja hoolimatu rünnak, Johanna otsene endatundmine võitis temalt viimase arguse.

Mitte ainukestki korda ei vullanud Babetti kahtlus ja kartus, et kõik võis minna teisiti. Temal ju õnnestus alati teostada oma soov. Pidi siis nüüd korraga esinema takistusi, nüüd, kus ta otustas Clemensile näidata, kuidas ta võis armastada?

Ja Babett unustas, et nad pidid aasta pärast lahutama. Sest ikka veel ei suutnud või ei tahtnud ta uskuda nende mõlema inimese sügavat sidet.

*

Cornwell ütles Johannat jälle-nähes:

„Teadsin, et tulete tagasi!“

Ja tema kitsa valge suu ümber jooksis pea-aegu õnnelik naeratus.

Johanna jäi talle kokkudes otsa vahtima.

„Frances,“ sosistas ta, „kas võisite kunagi arvata, et tulen tagasi, kui olen õnnetu?“ Ja ta pööras pea kõrvale, et mitte näha mehe nägu, mis äkki näis vana ja surnud. „Sel juhul, Frances, peate teadma, et te poleks mind enam iialgi näinud!“

„Kas olete siis õnnelik?“ küsis ta.

Neiu julges noogutada, aga ta ei vaadanud talle veel ikka otsa.

„Ma ei saa seda uskuda,“ ütles Cornwell tema vaikides. „Ei, ma ei saa seda uskuda... ja siiski...“ lisas ta, „võibolla on see suurim hüvitus, mis elu võib anda vanale mehele — näha endaga üsna ning täiesti rahulolevat inimest. Mina olen, nagu näete, igati egoist.“

Johanna pidi naeratama.

„Clemens ja mina abiellume aasta pärast. Teie kartused pole nii siis tõestunud.“

„Õnnitlen teid, Johanna!“

Ta surus neiu kätt. „Ah,“ mõtles ta, „aasta, kui paljugi ei juhtu aasta jooksul! Ma ei suuda vabaneeda lootusest, et võidan Johanna enesele — mis tähendab mulle kogu minu elu!“

„Põhjuseil, millest jutustan teile kunagi hiljem,“ ütles Johanna, „pean jääma aastaks Clemensist ja Berliinist eemale.“

„Nii kaua kui tahate, tundke end minu majas kodus, Johanna.“

„Palju tänu.“ Äkki ta kummardus tema käe juurde ja suudles seda.“

„Frances,“ sosistas ta, „ärge armastage mind!“

„Ei,“ vastas ta. „Iialgi, mitte mingisuguses

olukorras te ei tohi tunda end minu tunnetest koor-
matuna.“

Nii elas Johanna tema mõisas, mis asetses otse
Devoni ja Cornwalli piiri vahel. Ta oli palju üks
ja oma mõtteis ikka Clemensi juures. Lapselikult
loetles ta päevi, nädalaid ja kuid. Kui imelik oli
oodata õnne! Cornwall pidas sõna. Mitte iialgi
ei puudutanud ta neis paljudes ja pikis kõnelusis
oma südame teemat. Tema lähedus, tema seltsime-
helikkus, tema olemise vaikne järeleandlikkus
muutusid Johannale ajajooksul üha väärtusliku-
maks. Varsti nad usaldasid teineteist seevõrra, et
Johanna ei tundnud enam oma lahusolekut nii va-
lusasti kui esimesil nädalail. Cornwalli vaimu kul-
tuur ümbritses kõike suure võluga. Ilma enese
teadmata õppis Johanna huvi tundma asjade vastu,
milledest ta seni vähe hoolis. Ja Cornwallile val-
mistas imelikult rõõmu, kiskuda neiu välja tema
nooruse ühekülgsusest ja juhtida ta teiste kunstide
alale. Johanna avar vastuvõtuvõime oli talle rõõ-
muallikaks. Tema oli see, kes õpetas teda mõtlema,
mõistma ja kes arendas temas õrnal käel inimese.

Nõmm õitses, Johanna, ratsutades igal hommi-
kul Cornwalli kõrval, halises: „Miks ei ole Cle-
mens siin?“ Kuid ta ei leidnud nagu tavaliselt sõb-
ralt lohutust ega nõuannet. Ta vaatas talle imes-
tunult otsa ja kohkus, nähes tema näo peaaegu kibe-
dat kinnisust.

„Mis on siis, Frances?“

„Ei midagi,“ vastas mees ja lasi vaenuliku pil-
guga ohjad lõdvaks.

„See pole mingi vastus,“ õpetas Johanna. „Ta-
haksin teada, millest te äsja mõtlesite?“

Cornwell mõtles hetke ja pöördus siis tema
poole.

„Armas Johanna, kadestan teid. Imetlen teid.
Mulle on mõistmatu, et ilma ennast piinamata või-
dakse elada nii segamatult õnnelikku tulevikku
lootes.“

Johanna peatas hobuse, kummardus sadulast
välja ja kallutas Frances'i poole. Ta ei olnud koh-
kunud, ta oli vihane. Heledal ja kõval häälel kü-
sis ta:

„Teie mõtlete nii siis, et olen kergemeelne,
liiga kergeusklik ja mõtete-lage. Miks tahate rõõ-
vida minult minu kindluse?“

Ta naeris äkki tasa. „Frances, teie igavene
pessimist!“

„Tõrelete minuga ülekohtuselt, Johanna. See
ei ole pessimism.“

„Vaid? Mis see siis on?“

„See, mu väike tüdruk, on lihtne mitte-mõista-
suutmine.“

„Mida te ei mõista?“

„Ma ei mõista Kerkhofenit, kes lahkub teist
kogu aastaks ja teid, et teie selle üle järele ei
mõtle.“

Ta teadis seda samal hetkel: ta poleks tohti-
nud iialgi ega mingil tingimusel väljendada neid
kartusi, mis piinasid teda Johanna tuleviku pärast.
Võibolla oli see ülekohus, võibolla koguni pisut
toores, puistata sellesse süütusse ja mõõdutusse sü-
damesse kahtlust. Kuigi ka tema oli paljude, pal-
jude aastate eest uskunud, et ta ei juurdle iial
nende põhjuste üle, mis viivad inimesed teineteise
juurde ja lahutavad nad jällegi, kuni ta ühel päeval
leiab oma armsama teise mehe käte vahelt. Ta va-
atas Johannale kõrvalt otsa. Ah, tema sõnad ei toht-
tinud olla talle mingiks sillaks.

Ta armastas teda, kuid esmajoones armastu-
sega, mis tahtis näha teda õnnelikuna. Hetke jook-
sul ta kartis, et ta pöördub ja heidab talle oma hiil-
gavate silmadega ette tema puudulikku õilsust. Ja
seda etteheidet ta poleks kindlasti pälvinud. Ta
tahtis teda ainult hoiatada, kaitsta. Ta oli nii noor,
nii süütu.

Johanna aga tammus vaikides tema kõrval.
Alles tüki aja pärast tõstis ta pea, et vaadata taevast.

„Te järelikult mõtlete, Frances, et Kerkhofen
poleks ka neis tingimustes meie lahusolekuga nõus-
tuda tohtinud.“

„Ta oleks“, ütles Cornwall tahtmata, kuid pa-
randas otsemaid oma sõnad, „ta poleks tohtinud
teid kogu aastaks üksi meeleheitele jätta. See on
riisiko.“

Johanna katkestas teda:

„Kuid“, hüüdis ta, „ma pole ju põrmugi mee-
heitel.“

Cornwell hammustas oma huuli. Sa armas ju-
mal, ta oli tõepoolest kadestamisväärne.

„Siis“, vastas ta, „pean küll selle etteheite ta-
gasi võtma. Tema tunneb teid paremini kui mina,
ja peab teadma, mis ta teeb, kuipalju ta tohib jul-
geda... Oo, Johanna, ma ei tahtnud teid solvata.“

Johanna katkestas lühidalt kõneluse, küsides,
kas ta tahtvat minna homme pardijahile. Ent neid
sõnu ei saanud ta väljendada nii libedasti kui see
võib-olla näis. Sest kui Johanna sel õhtul kõrval-
das oma kalendrist lehekese ja teisele märkis pu-
nase kriipsukese, pomises ta endamisi:

„Frances on hull. Ta arvab, et Clemens ar-
mastab veel ikkagi Babetti. Kuid see on võimatu.
Mina tean seda paremini!“

8

Sügis möödus. Tuli talv.

Johanna sõitis Pariisi, ja Cornwall saatis teda.
Ühel päeval, kui ta läks Johannale teatrisse jä-
rele, ütles ta:

„Kas teate seda juba? Homme dirigeerib siin
Kerkhofen?“

Johanna kahvatus.

„Ei“, kogeles ta, „ma ei teadnud seda. Babett
nõudis, et me teineteisele ei kirjuta.“

Cornwell kogus end ja vastas:

„Lubage mulle, et te sinna ei lähe.“

„Me läheme sinna igatahes“, ütles Johanna...
ja nii istus ta järgmisel päeval Johanna kõrval.

Kerkhofen dirigeeris Beethoveni 9. sümfooniast,
dirigeeris Bachi, dirigeeris Schubertit. Cornwall ei
kuulnud midagi. Johanna vabises, ta huuled väri-
sesid, kramplikult kokkupandud käed lebasid lii-
kumatult süles. Tema kõrval sosistas keegi: „See
mees on geniaalne, ta dirigeerib peast, kõik ilma
nootideta!“

Johanna kummardus pisut ettepoole ja so-
sistas:

„Frances, jumalapärast, ma ei suuda enam!...“

„Miks piinate end?“ küsis Cornwall vastu.
„Saatke paar kunstnike-tuppa või otsige ta vahe-
ajal üles.“

„Ta ei andestaks mulle seda iialgi,“ ütles Jo-
hanna.

„Läheme,“ vastas Cornwall.

Tänaval Johanna minestas. Ja hoides teda au-
tot oodates kaenlas, valdas Cornwalli suur kurbus.
Kui aga vanker sõitis läbi tänavate, mõtles ta mee-
heitel: „Olen vana...“ (Järgneb.)

428

429

430

431

432

433

434

435

436

437

438

439

440

441

1. Sportlik talvemantel tumerohelisest villasest riidest halli nahkgarnituuriga. Ülemine nahkäärustus on kraena üleskäiv.

2. Pealelõunakleit raskest siidist kergelt drapeeritud kaelaavausega. Ees suur pärlitest valmistatud pannal.

5. Nooruslik pruutkleit mattsiidist. Vöö ja kaelaavaus on töötatud läikivast materjalist. Kleidi tegumood sobib valmistada ka väikeõhtukleidina mõnest värvilisest materjalist, nagu kõrval pildil näha.

6. Pruutkleit siidist ja pitsist, millest moodi võib samuti töötada mitte ainult pruutkleidiks.

7. Nägus pluus tumesinisest taftist väikeste kollaste punktidega. Ees kroogitud žaboo.

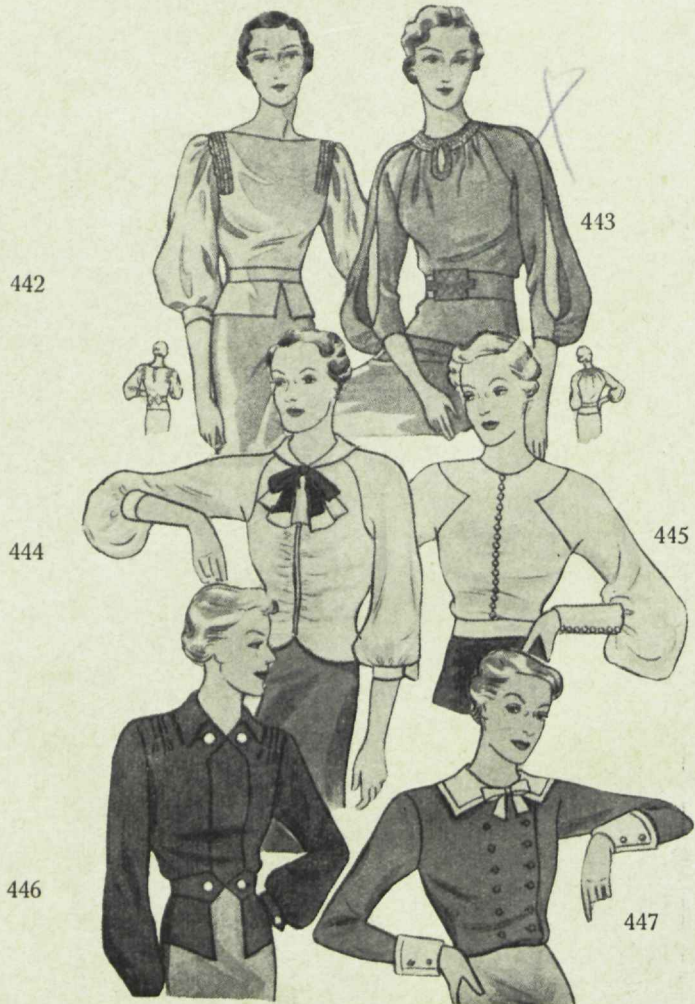

4. Originaalne kleit peenest mustast villasest riidest, millel sisse kroogitud kimono külgosad on siidist. Mõjub väga naiselikult. Lõige lõikelehel 102 sm. rinna ümbermõõdule. Lõige I.

3. Merisinisest villasest lihtsa tegumoega mantel nägusa nahkraega, mis kinnitatakse ees sinise siidnööriga.

428. Elegantselt mõjuv õhtupluus roosast taftist. See-liku all-osa hästi kukkuv ja lai.
 429. Nägus päevakleit kaht värvi materjalist. Vöö ja kaelaavausel siidnöörist valmistatud nõöbid.
 430. Pealelõunakleit tumesinisest sametist. Õlal kunst-
 lilled.
 431. Moodne kasak-kleit kreppsatäänist, töötatud matt-
 ja läikiva poolega. Erilist tähelepanu väärib krae-
 efekt.
 432. Violetti värvi sametkleit uues moodsas lõikes. Ees
 kreemvärvi žaboo plisseeritud georgette'ist. Lõige
 lõikelehel.

433. Ilus õhtukleit taft-muareest. Puhv-varrukad. Ees
 nägusad lilled.
 434. Nooruslik õhtukleit ruudulisest taftist.
 435. Lihtne villane päevakleit, kaunistatud ilusate nõö-
 pidega.
 436. Sportlik päevakleit püstkrae ja ling-kaunistustega.
 437. Soos-kleit hallrohelist tweedist lihtsas tegumoes.
 Ling-kaunistused siidnöörist.
 438. Elegantne kasak-kleit mustast siidist valgete garni-
 tuuridega. Mood sobib hästi tüsedamatele kujudele.
 439. Kleit tumepruunist villakrepist mõjub oma lihtsu-
 sega väga elegantselt.
 440. Nägus kleit villasest või siidist. Pluusi osa ja osa
 varrukaid on peenelt volditud. Krae valgest läik-
 siidist.
 441. Kleit tumepunasest diagonaal-tweedist. Krae, vöö ja
 suur nõöp sametist.
 442. Õhtupluus elevantiluu värvi siidist. Moodsatest
 kroogetest õlagarnituurid.

451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463

464

465

466

467

468

469

470

443. Iilus õhtupluus terassinisest sametist. Moodne kaelaavaus ja raglanlõikelised varrukad, mis lõhestatud.
444. Nägus raglanlõikeline pluus valgest või õrn kollasest hiinakrepist. Tume seos ees seeliku värvi sametpaelast. Lõige lõikelehel.
445. Moodsalõikeline pealelõunaplus valgest kreppsaatanist. Ees ja varrukatel rida väikseid pärl- või ületõmmatud nõõpe.
446. Pluus tumesinisest siidist valgete nõõpidega. Tegumood sobib hästi ka tüsedamatele kujudele.
447. Lihtne pluus valgete pikeegarnituuridega.
448. Öö-pyjama helesinisest pesuripsist. Valge bubykrae ja nõõbid. Siidnõõrist vöö.
449. Triibulisest pesuriidest kodukleit.
450. Praktiline põll kahest riidest, millise valmistamiseks võib kasutada kantud puuvillaseid kleite.
451. Talvepalit suuremale tütarlapsele.
- 452—454. Kolm tütarlaste palitut.
455. Pöisi talvepalit.
456. Tütarlapse talvepalit.

457. Raglanlõikeline tütarlapsekleit täpilisest riidest. Lõige lõikelehel.
458. Pöisikese ülikond.
459. Tütarlapsekleit peeneruudulisest pesuriidest. Lõige lõikelehel.
460. Pöisikese ülikond. Lõige lõikelehel.
- 461—463. Kolm kleiti tütarlastele.
464. Elegantne talvemantel huvitava laisaba kraega.
465. Talvemantel tumepruunist sametist. Varrukad ja vöö peenelt volditud. Krae kotiknahast.
466. Huvitav pikk talvekostüüm ümmarguse passega. Nõõbid ja panna nahast.
467. Nägus kleit kunstiidi- või villakrepist. Äärestused lakkpaelast.
468. Meeldiv avarate varrukatega pealelõunakleit helepruunist villakrepist.
469. Peokleit chiffonsametist või siidist. Huvitav seljatuunik.
470. Kleit kahtvärvi materjalist. Mood sobib kasutada ümbertegemisel.

Villa- ja värvimistööstus "EKSTRA"

A. TRÄSS

Tartus, Narva tänav 31, telefon 10-07
Tallinnas, Suur Tartu maantee nr. 8

MÜÜA

head kodumaa villast riidet, lõnga ning erilist tähelepanuväärivat kodumaa vaiba- ja käsitöölõnga igas värvis.

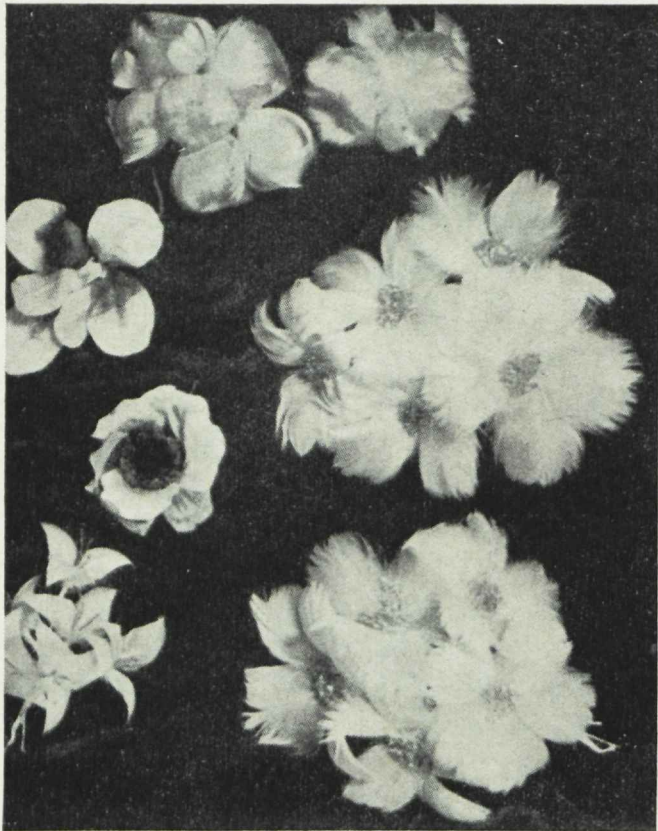

KRAASIMISE,

ketramise ja korrutamise ning riide värvimise, vanutuse ja pressimise tööd tehakse kiirelt võistlemata headuses.

Ostetakse maalamba villu.

Sule- ja tsellofaanlilli kleidi kaunistusena.

KUNSTLILLED KLEIDI KAUNISTUSENA

Alljärgnevalt mõni sõna kunstlilledest, nende materjalist ja kandmisest.

Praegune moe-eeskiri, üha enam allakriipsutades naiselikkust igas löikes ja joones, peab kahtlemata üheks olulisemaks täienduseks kleidi juures kunstlilli. Olgu neid siis üksikõitena, kimpudena või lehti, imiteeritud oksti ja puuvilja kujutavaid, nad sobivad hästi nii pealelõunakuu ka õhtukleidile. Väike, suur, eredalt värvirikas või mahedalt tagasihoidlik — kõik on moes ja kleidile ilmet andev.

Kunstlilled materjalina kasutatakse kõike võimalikku: kleidimaterjali, sulgi, nahka, klaasi, tsellofaani jne. Eriti huvitava uudisena tuleb nimetada moe viimast sõna — sule- ja tsellofaanlilli. Sulelill on sobivaim kaunistus õrnadele õhtukleitidele, andes neile õhulisust ja kergust. Ta on tänulikuks vahendiks tualetile, et mõjuda uuena, värskena ja ilmekana. Väiksem sulelille kimbuke mõjub

apartsena pealelõunakleidi juures, kui on valitud tagasihoidlik sobiv toon.

Kui mõni aeg tagasi lilli kanti vaid õlale kinnitatult, siis praegu pole see eeskiri enam maksev. Asetades lilli kas väljalõiget palistava pärjana, kleidi varrukale üksikõitena, suuremate kimpudena vööle või isegi õisi soengusse pistes, anname tualetile õige ilme.

Nüüd vastu talvehooaega, kus ainuõigus nagu oleks lilledel asetseda õhtukleididel, on mõeldud aga ka pealelõunale. Rohkelt leiame nõöpe, nõöbikesi, paelu, pand-laid, vöösid, ning hulk loetlematuid moe piasasju, mis leiavad kasutamist pealelõunakleidil. Nende seas esirinnas sammuvaks ja eelistatavamaks kaunistuseks on kunstlill. Pealelõunakleidile võib uudisena märkida värvirikaid tsellofaanlilli. Mida väiksem ja värvirohkem kimbuke, seda efeksemalt mõjub ta tagasihoidlikul pinnal.

V. Saral.

MARET

**Daamide üliriideid,
kostüüme, mantleid,
kasukaid**

soovitab maitsekas valikus

A. KÖST,

TALLINN, Niguliste 16, telef. 429-81

Praktiline ja noobel pühadekink.

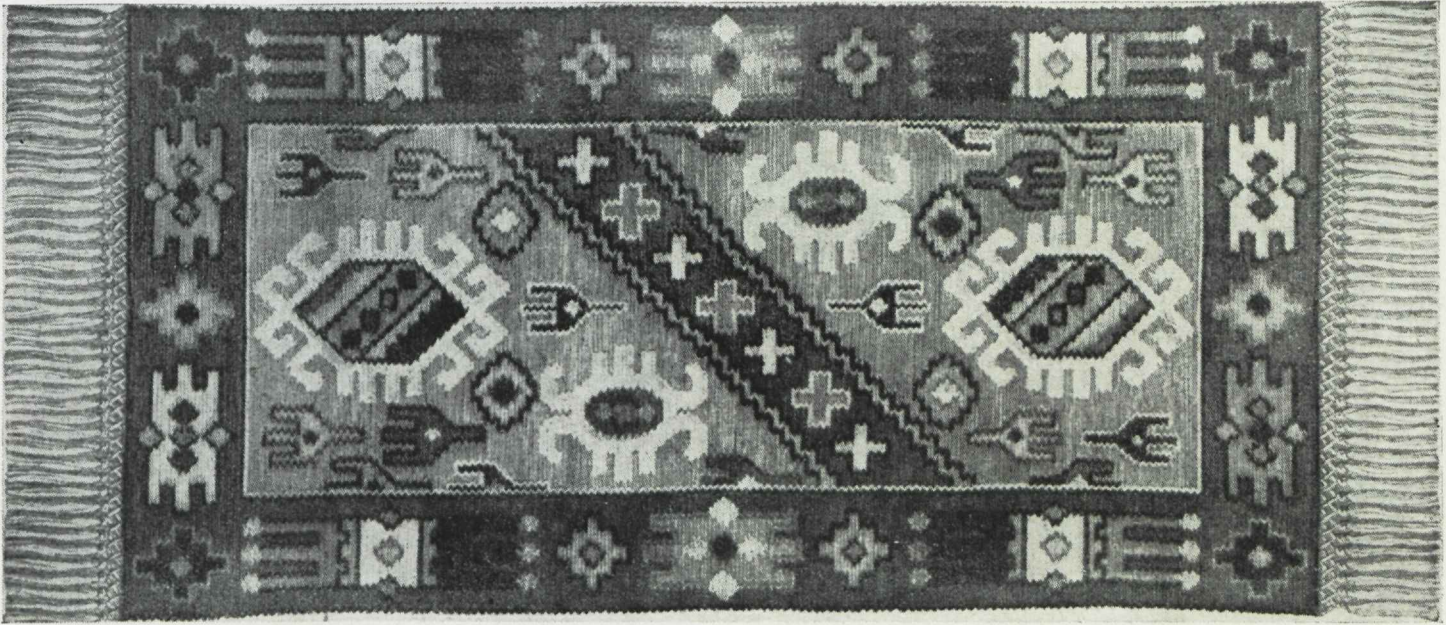
A/S „Cotton“ Tallinnas on väljalasknud Eestis seninägemata luksusliku pakendiga daamide siidsukad „Eliit“.

Siidsukad „Eliit“ on pakitud hõbedana ja punase-tooniga kaunistatud elegantsetesse karpidesse. Iga üksik sukapaar on eraldi pakitud tsellofaan ümbrikku, milline garanteerib sukade rikkumatult edasitoimetamist tarvitajani.

Kogu komplekti seob hõbedane A/S „Cottoni“ panderoll. Peab mainima, et siidsukad „Eliit“ on valmistatud parimast ja vastupidavamast siidniidist ning viimistletult väljatöötatud.

Soovitame igal daamil tutvuda pühadekinkide valimisel selle uudissordiga.

See moodsa mustriiga keelimpistes õmmeldud vaip on 323 pistet pikk ja 167 pistet lai. Suurus oleneb juteriide ja lõnga jämedusest. Kui võtta juteriie, mille 16 lõnga annaks kokku 10 sm, siis tuleks vaiba suuruseks 104×202 sm. Vaipa võib valmistada seina- või diivani esiseks põrandavaibaks.

Värvid villatööstus „Ekstra“ värvikaardi järgi oleksid järgmised:

1. hele kollakas beež — 61
2. hele pruun — 59
3. tumedam pruun — 58
4. roheline — 68
5. sinine valiku järgi kas heledam nr 38 või tume nr. 26
6. tume pruun — 56

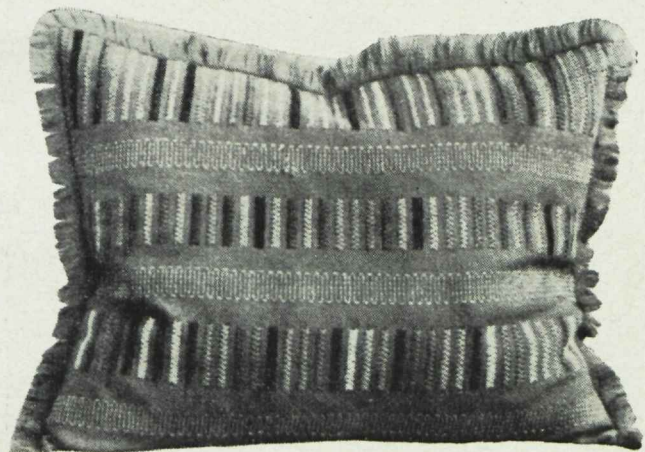
Vaipa võib õmmelda vaiba- või käsitöölõngadega. Ostesse valmistada narmad linasest niidist.

Keelim-sohvapadi.

Muster sama mis vaibal.

Padja suurus on 44×58 sm. Mustrirehel olevast vaiba mustrist tuleb padja jaoks võtta nurgast alates laiuseks 141 pistet ja pikkuseks 187 pistet. Värvid samad, mis vaibal. Tagumiseks pooleks valiku järgi sobiv satään või rips.

Tikitud sohvapadi.

Padi on tikitud lihtsate pistetega 55×43 sm suurusele jämedakoelisele riidetükile. Tikkimiseks võib kasutada igasuguseid järeljäänud lõnga otsi. Ääres lühikesed narmad, mis võivad olla ka mitmevärvilised.

SOOVITAN HOOAJAKS SUURES VALIKUS

«Põhjala» ja «Nokia»

kalosse ja botikuid

Alati laos maitsekas valik

daamide ja härrade
jalanõusid

SUURIM
JALANOUDE
TÖÖSTUS JA ÄRI

R. HANSEN

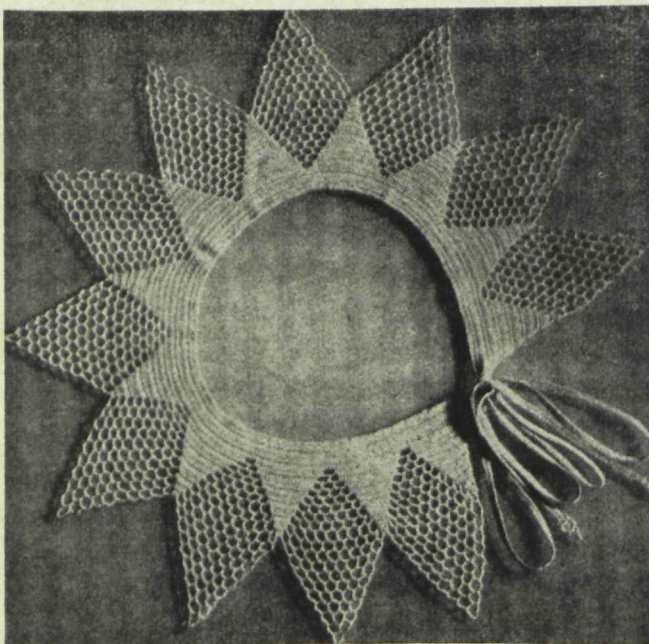
Tartus, Kaubahoov 1, tel. 13-98

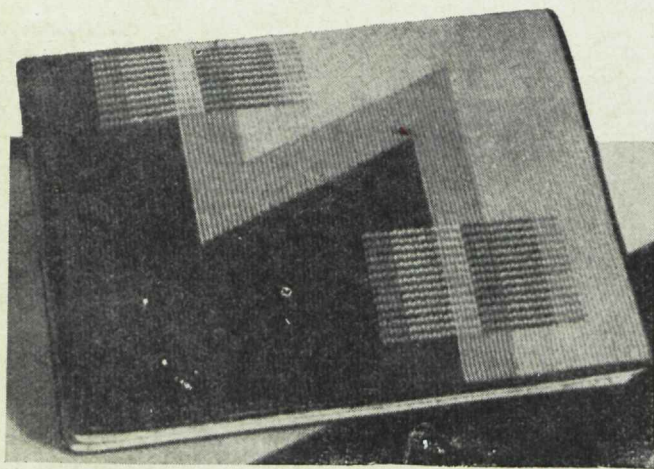
*Filee aknaeesriie.
Muster mustrirehel.*

Eesriie on 250 sm pikk ja 150 sm lai. Kui soovitakse laiemat eesriiet, tuleb ühe mustriosa võrra laiendada. Töötades filee võrgule võib tarvitada põimimisel kaht põimet ja materjali näiteks linast ning siidi. All 25 sm pikkused narmad. Antud eesriiet võib ka heegeldada, heegelniit nr. 40-ga.

Heegeldatud krae.

Näigus ümmargune krae on heegeldatud ekrüvärvil kunstsiidist. Paksud sakid on heegeldatud lihtsast sammastest ja hõredad sakid õhu silmadest ning sammastest. Krae laius on 10 sm. Sidumiseks ees kitsas heegeldatud pael.

*Tikitud käsitasku.
Muster on mustrirehel.*

Käsitasku on tikitud peenele jutele või kanvaale, kas rist- või gobeläänpistes. Tasku suurus on 20 sm kõrge ja 25 sm lai.

NÄGUS KAMPSUN MEHELE.

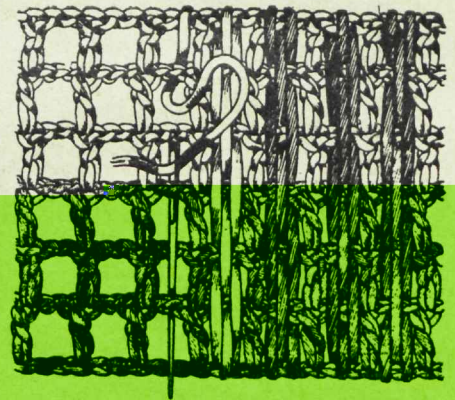
Kampsun on koetud varrastel villasest lõngast. Muster kalasabaline. Huvitavalt kinnitatud kaelus.

Valmistatakse

*sule- ja
tsellofaanlilli*

V. Saral
Tartus, Vene 22

Proov heegeldatud ruudulise pulloverile lhk. 324.

Ümmargune niplispitsiga lina.

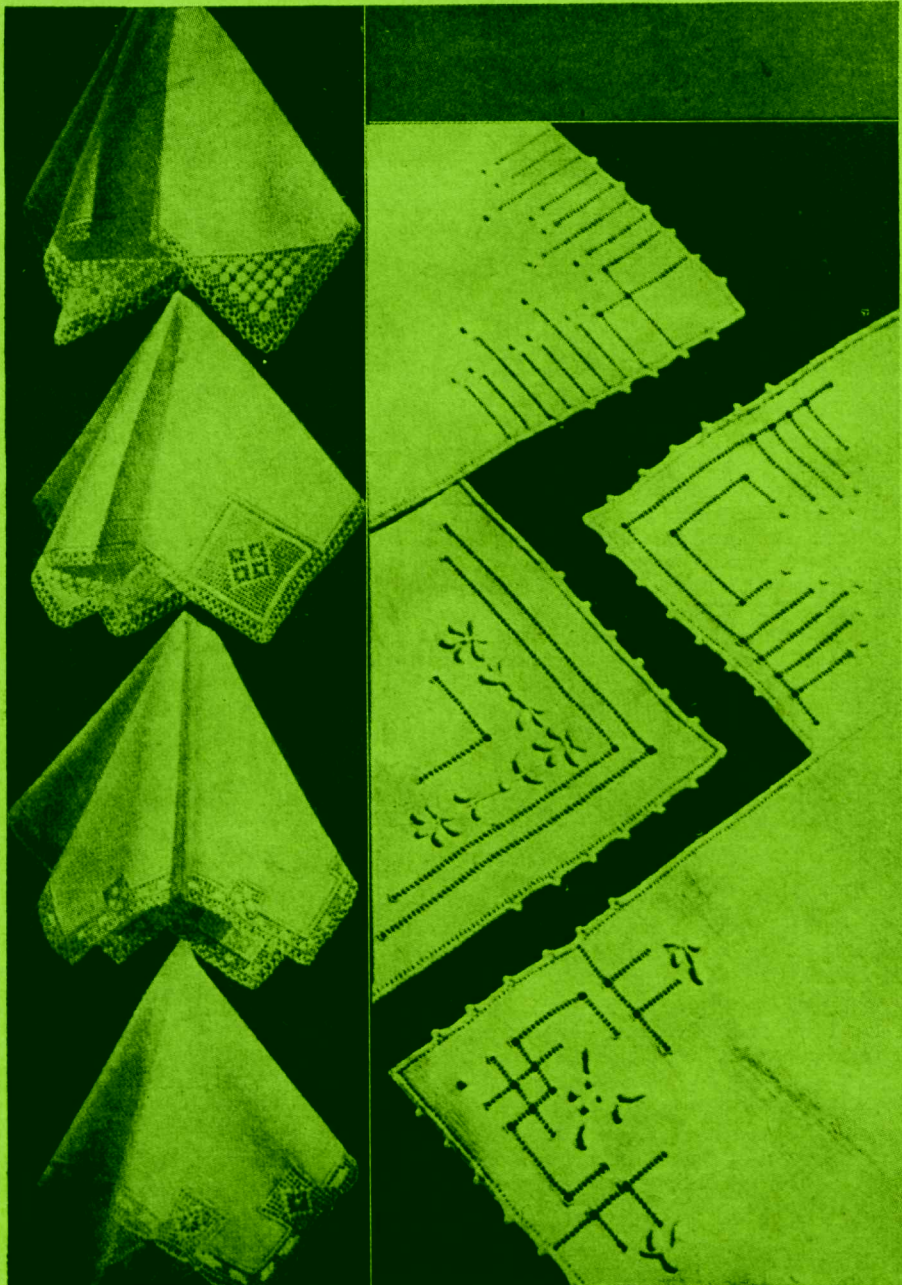
Pitsi muustriskeem muustrilehel.

Lina keskosa on valmistatud peenest linasest või pesubatistist ja läbipilutatud ruutudena. Üks pilu on laiem, teine kitsam. Ääres ilus lai niplispits.

Mõni sõna taskurätist.

Taskurätt on asi, mis alati tõmbab tähelepanu enesele ja tema tarvitajale. Esimeseks nõudeks on, et ta peab olema puhas ja nägus. Mõnikord ta koguni pole määratudki oma õigeks otstarbeks, vaid figureerib ilustusena, olles üleni peenest pitsist. Seda enamasti õhtul. Ära jättes igasugused liialdused ja väljaminek otstarbekohasuse seisukohalt, nõuab taskurätt siiski igalt daamilt teatud määral tähelepanu ja ilustamist. Ja seda täiesti õigustatult. Praegusel käsitööajastul, kus omatakse niipalju oskust ja taht kaunistada oma kodust ümbrust, pole sugugi liigne pühendada mõnikümmend minutit ka taskuräti kaunistamiseks, sest enesetunde arvel tasub see end mitmekordselt. Juuresoleval pildil näeme kahesuguselt kaunistatud taskurätte. Ühed lihtsad, peenest linasest või puuvillasest, kaunistatud lihtsate pilude ja valgetikandiga, on küllalt nägusad igapäevaseks tarvitamiseks. Et üks praeguseaja moodsamaid kaunistusviise on heegeldamine, siis toome neli nägusat heegelpitsidega taskurätti. Riideks võib võtta opaalbattist ja pits heegeldada läikeniit nr. 150—200. Väikese kulu ja tööväga saavutatakse nägus ese.

L.

HEEGELDATUD RUUDULINE PULLOVER.

Materjali kuulub 110 gr. valget, 85 gr. rohelist, 85 gr. pruuni ja 35 gr. punast keskmises jämeduses villast lõnga. Pullover heegeldatakse lõigete järele ja õmmeldakse osad pärast kokku. Esiteks heegeldatakse valmis põhivõrk, heegeldades kaks õhusilma, üks sammast jne. Värvide järjekord on järgmine. 3 rida pruuni, 3 rida rohelist, 3 valget ja üks punane. Nii viisi korratakse kogu aeg. Kui põhi-ruudustik valmis, topitakse iga ruudu vahe kolm korda läbi, nagu näha proovil lhk. 323. Korduvalt 3 rida pruuni, 3 rida rohelist, 3 valget ja üks punane. Alumineäär, varruka suud, krae ja žaboo kootakse varrastel ja õmmeldakse külge. Nööri otsa tehakse punased pallid.

KOOTUD SPORDIKAMPSUN.

Materjali kuulub 200 gr. helesinist, 20 gr. valget, 15 gr. tumesinist ja 15 gr. punast perlvillast lõnga. Kampsun kootakse osade kaupa lõigete järele. Alates alt äärest kootakse üks silm parempidi, 1 s. pahempidi 7 sm. laiuneäär. Kampsun on kootud lihtsas labases kudumisviisis. Muster kootakse järgmiselt: 1 ja 2 rida tumesinine, 3—6 reani 2 silma punast, 2 s. valget korduvalt. 7 ja 8 rida tumesinine. 9—14 reani helesinine, 15 ja 16 rida valge, 17 r. punane 18—22 r. valge, 23 r. t. sinine, 24 ja 25 r. helesinine ja nüüd algab sama mustri grupp. Varrukatel muster samas järjekorras. Ka seljal samasugune muster nagu ees. Kõrge rullipöördud kaelus on kootud eraldi 1 s. parem-, teine pahempidi ja siis kampsunile külge õmmeldud. Õlalt nõõbitav.

Pitsitööde valmistamine harilikul õmblusmasinal

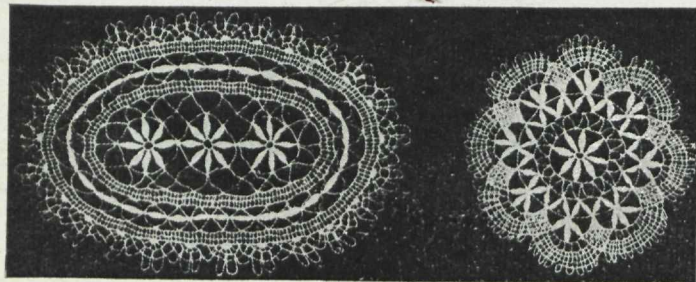
Üldiselt ollakse arvamusel, et pitsitöid saab valmistada ainult käsitsi. Väga vähesed teavad, et kaunist, koguni väga kaunist pitsi võib ja saab valmistada ka õmblusmasinal.

Singeri õmblusmasinate firma poolt turule lastud uuema tüübilised harilikud — perekonna õmblusmasinad on selleks eriti sobivad ja kohased.

Toome siinkohal lühikese õpetuse: töömuster joonistatakse sitkele siidpaberile (soovitav selleks kasutada Jaapani siidpaberit, mis oma sitkusest kohasem) otsekohe mustri jooniselt, ilma söepaberita. Seda võimaldab väga hästi siidpaberit läbipaistvus. Selle järele tõmmatakse see peale joonistatud siidpaber ettevaatlikult tikkimise raamile.

Niidipingutused masinal peavad olema nõrgemad kui harilikul õmblemisel.

Tööd alatakse välisäärelt, õmmeldes pika pistega (umbes 2 mm.) üle terve mustri pinna, liikudes keskpäiga poole. Peene pitsi valmistamisel õmmeldakse täitepistet üks või kaks korda. Iga täitepistete ladet (korda) ala-

Näiteid õmblusmasinal tehtud pitsitöödest.

takse välisäärelt, lõpetades keskkohas. Selle vastu iga katmine ja põimitud õmblus juhitakse keskest väljapoole — kuni ääreni.

Hariliku aasa tegemisel väikesed silmused õmmeldakse üle ühe nõõpnõela. Järgnevalt aasa põhi sõlmitakse mõne ristamise pistega selleks, et teha pitsi vastupidavamaks.

Kui töö valmis, rebitakse paber ära — vähematelt töödelt väikese kääri otsaga või selleks valmistatud käsitööriaga. (Nr. 25539 — saadaval Singeri magasinidest).

Parim meetod on aga paberi mahapesemine sooja vee ja seebiga. sääliuures tarvitades veel nehmets harja.

Selliste pitsitööde valmistamiseks on soovitatav tarvitada Singeri tikanduse niiti (S. 190) Nr. 60—80.

Saavutatud kokkuleppe põhjal antakse meie ajakirja lugejaile maksuta kursuste kupongi ettenäitamisel igas Singeri äris tasuta õpetust ja juhutust pitsi kui ka teiste tikandustööde valmistamiseks.

Sellekohane kupong on mustri- ja lõikelehel.

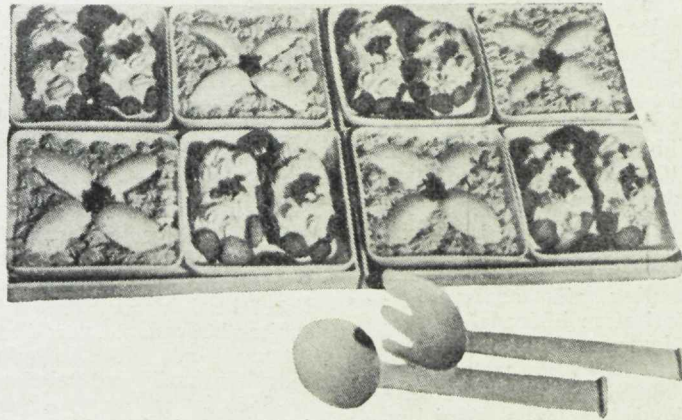
Moodne varrastega kootud kampsun.

Kampsun on kootud pahempidi silmi ja mustrid sisse 1. parempidi, 1 pahempidi. Mustrite otstes on tehtud kudumisel väikesed augud silmade kokkuvõtmisega. Kampsun kootakse lõigete järele ja õmmeldakse pärast kokku. Võol kaunistuseks suur valge nõõp ja krae juures väike rippuv ilustus.

Katsetage meie köögiga

Väike võõrustus

Maitsekalt seatud eeltoitud õhtulauale.

Nii mõnelegi perenaisele näib olevat suureks ja raskeks ülesandeks, korraldada väikest pärastlõunast või õhtust vastuvõttu. Alljärgnevalt tahame näidata, et sellest vaevast saab mängides üle, ka siis, kui perenaisel puudub teenija või pasija.

Esmajoones tuleb selgusele jõuda külaliste arvu suhtes. Ka peab otsusele jõudma, kas korraldatakse pärastlõunane või õhtune koosviibimine. Ühtlasi määratakse kindlaks umbkaudne summa, et perenaine teaks täpselt, millises ulatuses ta kõike korraldada võib.

Külalisi kutsutakse mõni päev varem vastavate kutsekaartidega, suuliselt või lihtsalt telefoniga. Mõningaid sööke ja kooke võib juba päev varem valmis teha, mitte aga kreeme ega želatiinitoite.

Kui perenaisel on võimalik ruumi kasutamisest, milles võõrustust kavatakse anda, viimasel päeval loobuda, siis võib ta hoolika lauakatmisega alustada juba eelmisel õhtul. Eriti, kui tal puudub abiline. Tähelepanu tuleb pöörata laudlina täpsele keskasendile, samuti väikeste kaunistavate linakeste õigele asendile. Portselaan nõud poleerida linase rätikuga läikima, samuti klaasid, hoolt kanda, et oleksid olemas ja õiges järjekorras vajalised kahvid, noad ning lusikad! Kõige esmalt tarvitavad asuvad väljaspool. Serveerimisel jäetakse alati üks taldrik lauale, mis püsib magussöögi serveerimiseni. Supitaldrikud või teiste toitude jaoks soendatud taldrikud asetatakse sellele taldrikule paremalt poolt, tarvituid võetakse ära vasemalt poolt. Taldrikule, mis lauale seisma jääb, asetatakse juba lauakatmisel lihtsalt kokkupandud suurätik. Liiga kunstipäraselt koostatud suurätik ei jäta kuhugi nii puhast muljet kui lihtsalt asetatu. Supi- ning dessertlusikad pannakse põiki taldrikute ette. Klaasid asuvad nõudest paremal, salati või kompoti taldrikud vasemal.

Lauakatmisel selgusele jõuda ka lauadekoratsiooni suhtes, valida vaase ja kausikesi. Alati on soovitatav tarvitada lamedaid vaase ning kausse, kuna nad ei takista laua ülevaadet. Vajalised kahvid ja lusikad korraldada serveerimise laual tarvitamise järjekorras. Samuti peavad siin asuma klaasides pakutavate magussööke alustaldrikud. On perenaine need tööd päev varem hoolikalt lõpetanud, siis laotada ettevaatlikult üsna kerge valge rätik üle laua, et sinna ei pääseks tolmu. Nii võib ta rahulikult võtta viimasel

päeval viimast tolmu põrandalt ja mööblitelt. Tarvitatakse tuba aga õhtuni, siis lauakatmine lükata järgmise päeva varahommikule.

Õhtusöögiks tarvitavat liha võib juba päev varem praadida, siinjuures aga silmas pidades aastaaega. Aiavilja valmistada alles tarvitamise päeval, muidu kannatab nende värskus ja maitse. Kõike, mida on võimalik toimetada päev varem, tuleb seda ka teha, et vältida ebasoovitavat kiirustamist.

Magussöögi valmistamisega alata võõrustamise päeval, pannes ta hiljem külma kohta seisma. Sellele järgneb aiavilja puhastamine. Kui on kohvivõõrad kutsutud, siis küpsetada esmalt kook. Viimase küpsemise ajal valmistada kreeme ja glasuure ning seada valmis tordi plaadid.

Tubli perenaine saavutab seda isegi külaliste päeval, et heidab lõuna ajal üheks tunniks pikali, toimetades hiljem värskena ja puhununa omi ülesandeid. Nõud asetada õigel ajal sooja. Lilled viia alles mõni tund enne külaliste saabumist lauale, et nad oleksid värsked.

Pärastlõunane koosviibimine.

J u u s t u f o u r. Esmajoones valmistada järgmistest ainetest juustumuretaigen: 125 g jahu, 125 g häd juustu, 80 g võid, 2 spl hapu koort, veidi paprikat ja soola. Paneerimiseks üks munakollane, üks supilusikas piima, 25 g juustu. Jahu segada taigalaua riivjuustuga. Lisada juure või tükikesi. Taigen kergelt läbi muljuda, juure koor, paprika ning sool. $\frac{1}{2}$ tundi külmas kohas seista lasta, välja rullida ning lüüa $2\frac{1}{2}$ kuni 3 sm. läbimõelduga ümmargused koogid. Määrida munakollasega ja raputada üle riivjuustuga. Küpsetada ahjus kergelt kollaseks ning jahtudes katta 1 sm. paksuselt juustukreemiga (vaata juustutordi retsepti). Sellele asetada teine täitmata koogike. Soovi korral võib igat küpsist panna paberist vormikesesse.

K u u s k ü p s i s t ü h e s t t a i g n a s t. Ained taigna jaoks: 250 g võid, 250 g suhkrut, üks kuni kaks

pakikest vanillesuhkrut, kaks tervet muna, 500 g nisujahu, pool pakki küpsetispulbrit. Või hõõruda vahule, lisandada suhkur, vanillesuhkur ja munad. Segu hõõruda vahule, aegajalt juure lisades küpsetispulbriga segatud jahu. Töötada ümber hääks taignaks.

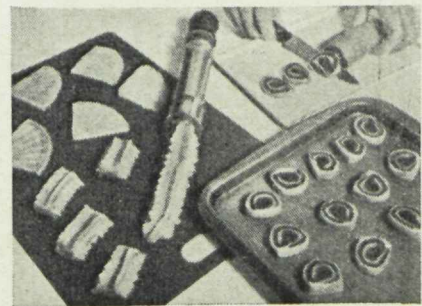
Sellest põhireseptist saab mõningate abivahenditega valmistada kuus isesugust küpsist.

Nr. 1. Ümmarguse küpsenud muretaigna koogikese pind määrada aprikoosi marmeladiga ning raputada üle tuhksuhkruga.

Nr. 2. Kaks ümmargust koogikese poolt seest lõunestada, kusjuures ülemisesse tehakse kolm herne-tera suurust augukest. Mõlemad pooled kokku panna, enne alumist maasikamarmeladiga täites. Seest väljaõnestamisel saadud kuulikesed küpsetatakse eraldi. Neid vajatakse nr. 3 retsepti jaoks.

Nr. 3. Küpsenud taigna plaat määrada marmeladiga ning sellele paigutada eelpool nimetatud küpsed väljaõnestatud kuulikesed. Keskele asetada tükike ananasi või kanderitud kirss.

Nr. 4. Küpsetada mitmesuguses suuruses ümmargusi vorme ning panna marmeladi abil terrassikujuliselt kokku.

Küpsiste valmistamine retsepti nr. 5 ja 6 järele.

Nr. 5. Koogipritsi abil valmistada taignast väikseid lõike.

Nr. 6. Rullimiseks valmisolev tainas jaotada kahte ossa. Üks osa värvida 10 g kakaoga pruuniks. Valge taigen rullida õhukeseks, sellejärele pruun, mis asetada valgele taina plaadile ning rullida kokku.

Rulli otsast lõigata ümmargusi lõikusid ning küpsetada.

Õhtulaud.

Külm roastbeef tomatitega. Roastbeefi praadimise juures on esimeseks tingimuseks, et lihatükk ei oleks liig väike. Vastasel korral muutub ta tugeva kuumuse käes seest kuivaks. Kõige parem on 2 kuni 3 kg raskune tükk. Juhul, kui üle jääb, võib ju teda tarvitada lõunasöögina salati kõrvale või külmade lõikudena. Liha tuleb kiiresti pesta ning hästi kuivatada. Nähtavad kõõlused liha rebimata eemaldada ning siis soolaga igakülgelt hästi sisse hõõruda. Küpsetada hästi kuumas ahjus. Praepanil sulatada 125 g võid, asetada liha sisse ning küpsetada alalise kastmise juures 30 kuni 40 minutit. Kui liha jahtunud, lõigata $\frac{3}{4}$ kuni 1 sm. pakusteks lõikudeks, asetada poolpõiki vaagnale. Küpsemisel tekkinud pruunist lihakastmest valmistada pärast rasva eemaldamist tarretis. 2 kuni 3 kg. liha jaoks on umbes $\frac{1}{4}$ liitrit tarretist vaja. Ühe liitri lihaleeme jaoks arvestatakse 12—14 lehte želatiini.

Lisandusena antakse hästi väikseid õnnestatud tomateid, milliseid täidetakse pikantse maitsega võiriisiga hakitud seentega. Enne täitmist tomati õõs raputada üle soolaga. Hiljem kaanega katta.

Külm aiaviljatoit. (Kuuete kuni kaheksale isikule). Siin on vajalik üks lillekapsas, 500 g printsessube, 500 g spargleid, 500 g seeni, 500 g porgandeid. Lillkapsas puhastada, hoolikalt pesta, keevas soolavees pehmeks keeta ning tükistada. Printsessoad samuti pesta ja soolavees pehmeks keeta. Spargelit võib võtta konservikarpidest ja lõigata 4 kuni 5 sm pikkusteks tükkideks. Seened hoolikalt puhastada, pesta ning hautada 50 kuni 60 g võis, millele juure lisatud veidi soola ja pipart. Porgandid keeta väheses

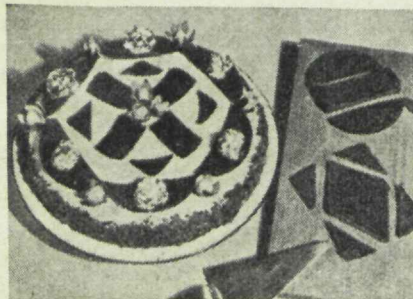

vees, millele lisatud 15 g võid, veidi soola ja suhkrut, pehmeks. Kui aiavili on jahtunud, siis igauks aiavilja liik oma ette segada järgmise marinaadiga: $\frac{3}{4}$ kuni 1 liiter aiavilja leent, 2 kuni 3 supilusikat äädikat, üks kuni kaks väikest, peeneks riivitud sibulat, kolm kuni neli supilusikat söögiõli, soola, pipart. Tarvitada pärast seda, kui aiavili on seisnud 1 kuni $1\frac{1}{2}$ tundi marinaadi all.

Ameerika koorepunš. (Kuuete inimesele). Kolm munakollast, 125 g suhkrut, $\frac{3}{16}$ liitrit konjakit või rummi, $\frac{3}{4}$ liitrit vahukoort, kuus suurt virsiku poolt, kuus sissetehtud kirssi. Munakollane ja suhkur hõõruda $\frac{1}{2}$ tundi vahule, siis ettevaatlikult juure lisada konjak ning kõvaks löödud vahukoor.

Seda kreemi serveeritakse portsjonite viisi klaasides. Sobivamad on võimalikult laiad, lamedad klaasid. Klaasi põhja panna üks virsiku pool, katta kreemiga ja viimase keskele asetada teine virsiku pool. Sellele asetada omakorda ettevaatlikult kirss.

Juustutort. Küpsetada keskmise kõrgusega ümmargune tort. See lõigata jahtunult ettevaatlikult

Juustutordi valmistamine õhtulauale.

kolme ossa. Nüüd katta nad järgmise kreemiga: 125 g võid, 125 g hääd riivjuustu, soola, veidi paprikat, muskaatpähklit, inglise sinepijahu. Või hõõruda vahule, lisada juure ülejäänud ained. Segu enne tarvitamist veidi seista lasta, et ta muutuks kõvemaks. Seda juustukreemi retsepti on soovitatav teha kahekordses hulgas, et tordi väljast-

poolt määrimiseks ning juustufourside katmiseks segust küllaldaselt määral jätkuks. Tordi alumist põhja määrada poole antud retsepti hulga, siis raputada üle riivitud pumperniklitega (umbes 50 kuni 70 g), asetada teine tordi pool peale, seda omakorda juustukreemiga määrades ning lõpuks katta ülejäänud kolmanda tordi lõiguga. Nüüd määrada kogu tort ühtlaselt juustukreemiga, nii et ta ei oleks kusagilt näha. Tordi küljele raputada ettevaatlikult riivitud pumpernikleid, ülemine pind jäetakse vabaks. Juustukreemi jäägist vormida ühesuuruseid väikseid kuulikesi, veeretada riivitud pumperniklites ning paigutada vaheldumisi õiteks lõigatud redistega tordi äärtele.

Lõhe kala želees. Ühe inimese kohta arvestatakse üks lõik. Lõhelõigud tilgutada üle sidrunimahla, raputada peale hakitud peterselli ning jätta 2 tunniks sellesse marinaadi seisma. Aiavili, mõni vürtsi- ja pipratera, tükike loorberilehte keeta 20 minutit vajalikul hulgal soola ja äädikat sisaldavas vees. Siinjuures lasta kala enam haududa kui keeda ning panna nõrguma. Kolmest lehest želatiinist ja $\frac{1}{4}$ liitrist kalaleemest valmistada želee (jätke neljale kalalõigule) ning pool valada lamedale vaagnale. Siia asetada ühtlasi ka lõheviilud ja katta ülejäänud veidi jahtunud želee kihiga. On želee täiesti hangunud, lõigata vastava vormi abil välja ovaalsed tükid, kaks ühe inimese kohta arvestades.

Kaunistamine. Lõhetükid pritsida majoneesiga, kaunistada tomatitükikestega, hakitud kaapritega, või ka kaaviari ja vähisabadega.

Munasalat. Punased peedid, mitte liig pehmeks keedetud, toored sellerid, pea-salat ja keedetud sink lõigata peeneteks ribadeks ning panna majoneesi. Kaunistada muna pikilõikudega.

Mitmesuguste ülejääkide kasutamisest õhtusöökideks

Segavorm.

Keedetud kartulid lõigatakse õhukesteks viiludeks ja asetatakse kihtimisi mõne lihaülejäagi või singi kuupidega vormi. Liha kuupidele lisatakse hakitud heeringat ja rohkesti sibulaid. Pealmine kord on kartuli liistud. Veidi haput piima maitsestatakse soola ja pipraga, segatakse juurde 1 spl. jahu ja tomati püreed ja kallatakse segule üle. Peale pannakse võitükikesi ja küpsetatakse ahjus.

Praetud kartuli pätsikesed.

Ülejäänud keenud kartulid aetakse läbi hakkmasina, segatakse juurde kaks võis pruunistatud hakitud sibulat, soola, pipart ja üks lahtiklopitud muna. Vormitakse ümarikud piklikud pätsikesed ja praetakse pruuniks. Koos kurgisalatiga saame maitsva õhtusöögi.

Kalapasteet kartulitaignas.

Ülejäänud kartulid riivatakse. 250 gr. kartulitele lisatakse 200 gr. jahu, üks muna, soola ja köömneid, segatakse hästi segi ja rullitakse taigen välja. Kala ülejäägile lisatakse tomati püreed, veidi haput koor ja asetatakse plaadile rullitud taignale, jättes pool vabaks, mis

kaetakse üle kalapasteedi. Küpsetatakse pruuniks, määrades üle võiga.

Vasikaprae puding.

Ülejäänud vasikapraad aetakse läbi hakkmasina. Lisatakse üks hakitud sibul, kaks riivitud prantssaia, veidi riivitud juustu, soola, pipart, 3 muna, veidi haput piima või koor ja praekastet ja segatakse mass hästi segi. Määratakse vorm hästi võiga, raputatakse üle riivsaia ja asetatakse segu vormi. Vorm ei tohi olla ääreni täis, sest puding tõuseb. Pudingit keedetakse vormiga veekatlas umbes 1 tund, võetakse välja ja lastakse 5 minutit vaikselt seista. Antakse lauale mõne aiavilja või salatiga.

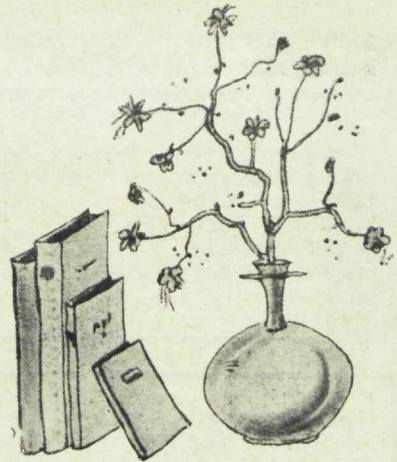
Käesoleva numbriga on kaasas

mustri- ja lõikeleht.

„Mareti“ toimetus.

RAAMAT— parim sõber

Sinclair Lewis: Babbitt. Nobeli laureaadiid. K./ü. „Looduse“ kirjastus.

George F. Babbitt, ameeriklane, ametilt kinnisvara-
maakler, elab Kesk-Lääne suurlinnas Zenithis. Babbittil
on perekond, õitsev äri, palju sõpru, kuid kõige selle juu-
res on ta ometi rahuldamatut: naise ja lastega pole tal
mingisugust seesmist kokkukõla, ärielus on ta sunnitud
päevast päeva toimetama väiksemaid ja suuremaid pet-
tusi, sõpradega seovad teda vaid kutsehuvid ja omavahe-
lised olengud. Ometi pesitseb Babbitti sisemuses eba-
määrane igatsus millegi parema järele. Tormav elutempo
ei anna talle aga mahti endasse süvenemiseks.

Lahendamatu hingelise surutise tõttu kaotab Bab-
bitt lõppeks vaimse tasakaalu, võõrdub veel enam pere-
konnast ja sõbrust, püüdes ühiskondliku korra vastu mä-
sutmise ning armuseikluste kaudu saavutada seesmist
rahu. Ent ühiskonna vastusurve on liiga tugev ja Bab-
bitt peab tagasi pöörduma endisse ellu. Talle jääb vaid
lootus, et ta poja elu kujuneb õnnelikumaks ja sisuka-
maks.

Babbitt, hoolimata oma koomilisusest, on süga-
traagiline kuju ja Sinclair Lewisi romaan kujutab foto-
aparaadi täpsusega meile sageli eeskujuks seatud amee-
rika olusid — tehnika võidukäiku, mis paratamatult sur-
mab elava inimhinge.

Anatole France: „Kuningatar Hanejala“
praeköök. Nobeli laureaadiid. K./ü. „Looduse“
kirjastus.

Romaani sündmustik toimub XVIII sajandi esi-
mesel poolel Prantsusmaal, peamiselt Pariisis. Teose
keskuses seisab abbe Jerôme Coignard. Pärast seiklus-
rikast elu astub ta teenistusse härra d'Astrac'i juurde, kes
tegeleb kabalistikaga ning olevat otseses suhtumises sül-
fide ja salamandritega.

D'Astrac'i juures töötab ka abbe noor õpilane Jac-
ques, vaese praeköögi-pidaja poeg, kes hoolsasti paneb
kirja oma armsa õpetaja sententse ja paradokse. See
noormees armub juudi tüdrukusse, kelle onu Mosaides on
samuti d'Astrac'e abiline salateaduste uurimisel.

Kuid vaesel Jacques'il on samal ajal armuvahekord
ka kellegi rahamagnaadi metressi Catherine'iga. Pärast
ägedat kokkupõrget võimsa rahamehega on ta sunnitud
põgenema. Peab põgenema ka teine Catherine'i austaja,
aadlik d'Anquetil. Ent viimasel hetkel d'Anquetil viib
ära ka ilusa juuditari, kes küll kuumalt armastab õnnetut
Jacques'i, kuid eelistab luksuslikku elu rikka aadliku
juures. Pariisist peab lahkuma ka abbe Coignard, keda
Mosaides süüdistab Jahel'i võrgutamises. Romaani ras-
kuspunkt on tegelaste, eriti vaimuka abbe kõnelustes, mil-
les elavalt peegeldub tolle ajastu vaimne elu.

Sigrid Undset: Kristiina Lauritsa tütar I.
Nobeli laureaadiid. K./ü. „Looduse“ kirjastus.

Undseti suurromaan 1 raamat käsitleb XIV sajandi
Kesk-Norra suurtaluniku tütre Kristiina lapse- ja neiu-
põlve.

Kristiina kasvab üles oma isa lemmiktütrena. Kui
ta neiuks sirgub, valitakse talle aja kombe järele tulevane
kaasa. Lapselik Kristiina soostub valikuga. Alles hilje-
mini, oma lapsepõlve sõbra Arne surma järel, tunneb
Kristiina, et ta Arnet on armastanud ja et tal on raske
nõustuda vanemate valikuga. Ta palub saata end kloost-
risse.

Hamari nunnakloostri Kristiina õpib tundma noort
suurnikku Erlend Nikolause poega. Ta armub ja otsib
Erlendiga salajasi kohtumisi, hoolimata kloostri valjust
korrast, hoolimata isegi oma traagilisest seisundist, sest
on ju vanemad ta teisele ära lubanud ja Erlendi kosjad
pole enam mõeldavad. Pealegi on Erlend varemni ela-
nud võõra naisega ja sattunud kirikupõlu alla.

Pärast pikka võitlust oma vanematega, kes kogevad
Erlendi kergemeelsust ja kommetelõtvust, seisab Kris-
tiina lõppeks mõrsjaehteis armastatud mehe kõrval. Kuid
saavutatud sihist ei tunne ta oodatud rõõmu: ta aimab,
et see kooselu ei too õnne, vaid kujuneb talle pigemini ta
süü lunastusajaks.

A. H. Tammsaare: Ma armastasin saks-
last. Romaan. „Noor-Eesti kirjastus“, Tartus 1935. a.
Hind kr. 4.50. Kaas Jaan Vahtralt.

Selles uues romaanis pöördub autor lugeja poole,
nagu oleks ta juhuslikult omandanud ühe jäljetult kaduma
läinud noormehe käsikirjapäevaramatu, mida käsikirja-
omanik on palunud avaldada.

Nagu lai rikas jõgi, mille keerlevad ja tunglevad veed
looduseseaduste tõttu lähevad neile määratud teed ja
keegi ei suuda neid muuta, nii voolab Tammsaare uues
psühholoogilises romaanis otsiva ja kääriava ajavaimu foo-
nili meisterliku sisseelamisega joonistatud sügav, üldinim-
lik armastuslugu talutarest võrsunud eesti korporandi ja
vaesestunud endise mõisniku lapselapse vahel selle algu-
sest lõpuni.

Kompositsioonikindlamalt ja tihedamalt kui kunagi
varem avardub pilt ajast, mil hävines lootus hariduse abil
jõuda lahedale elule ja inimestest, kelle süda, vaatamata
kujunemisaja mitmesilbilistele risttuultele, jääb ikkagi
tavaliseks, armastust janunevaks inimese südameks. Eriti
ilu teosele aga annavad aforistlikult läbi romaani poeta-
tud mõtted, mis selle teevad tõeliseks meistertööks.

L. Tigane: Palun seda härrat... lk. 163.
Hind kr. 1.— „Noor-Eesti kirjastus“, Tartus.

See lugu on ühest vallatust neiuist ja noorest maapas-
torist, keda neiu kohtab kinos, näppab tema kinda ja
kuulutab ajalehes, et pastoriga tuttavaks saada kinnast
tagasi andes. Pastor aga pahandab niisugusest ründami-
sest ja vastab kirja teel kergemeelsust ette heites. Hil-
jem aga sõidab neiu suvitama ja kohtab seda pastorit.
Siit aga sugeneb tutvus erilistel seikadel ja pastor kosib
selle preili, teadmata et tema see kergemeelne neiu ongi.

Lugu on hoogsalt ja lõbusalt vestetud ja väljendab
noore autori oskust näha ja huvitavalt edasi anda oma
vaatlusi.

E. Prosti õmblustöökojas

valmistatakse elegantseid daamide rõivaid parimate välismaa moelehtede järele

Tartus, Ülikooli 25-4

Uuesti avatud saapakauplus

soovitab alati suures valikus parimast materjalist valmistatud jalanõusid ja parimate vabrikute kalosse ning botikuid. Tellitud töö kiire ja korralik! Hääduse eest täielik vastutus! Hinnad võistlemata odavad!

„KALEV“ Tartus, Kaubahoov 39

TAKEMA DELILA KREEM

kortsude eemaldamiseks ja suurte nahapooride vähendamiseks.

Kreem Delila on valmistatud lõunamaa taimede loomulikust mahlast ning sisaldab naharavile kõrgeväärtuslikke, tarvilikke loodusaineid, millel omaduseks naha sisse tungides kõvendada lõtvu muskleid, vähendada suuri nahapooresid ning siledaks tõmmata kortsunud nahka, sellega näole tagasi andes noorusliku värskuse ja hästi hoolitsetud ilme.

Tahate seltskonnas, ametis, eraelus esineda noorena, värskena, olete aga väsinud, roidunud ja see avaldab end Teie näoilmes, siis leiate abi, tarvitades kreem Delilat, mis oma efektset mõju avaldab juba 15 minuti jooksul, kaotades näolt peened kortsud. Tarvitades aga igapäev järjekindlalt Delila kreemi ei tarvitse Teil karta kortsude tekkimist näit. silmade ümber, kuna näonahka pisut pingule tõmmates kreem Delila teeb kortsude tekkimise peaaegu võimatuks.

Andes näole mattõrna jume, teeb Delila kreem puuderdamise üleliigseks. Tahetakse seda aga siiski teha, siis on soovitatav toimetada seda mõni aeg päale kreem Delila tarvitamist.

Tarvitamise viis:

Nägu puhastatakse hoolsasti kõige paremini Takema kurgimahlagaga või leige vee ja seebiga, mille järele määrige kreemiga niisutatud näpuga õrnalt, mitte hõõrudes, ühes suunas kreem näonahale, eriti kohtadele kus leiduvad kortsud. Seejärele peab rahulikult, näo lihaseid mitte pingutades, ega liigutades kreem nahale ära kuivada laskma. Päale kuivamist on tihti soovitatav vees niisutatud näpuga näonahka õrnalt ülesiluda, mis eriti kuiva naha juures otse tarvilik on. Olgu aga tähendatud, et juba mõne korra tarvitamise järele igapäev selge on mil kombel ja kuidas tema näonahal Delila kreemi tarvitama peab. Ööseks magama minnes on tarvis nägu Takema kurgimahlagaga puhtaks pesta seda näol kuivada lastes.

Enne tarvitamist kreem hästi segi loksutada.

Kreem „DELILA“ on müügile lubatud Tervishoiu- ja Hoolekandevalitsuse poolt 9. IV 1935 nr. 429.

Keemiline riidepuhastuse ja auruvärvimise tööstus

«ILU»

Tartus, Suurturg nr. 17

Kleitide, mantlite, ülikondade, kangaste jne. puhastamine ja värvimine. Triikpesu vastuvõtmine.

Töö hea!

Hinnad odavad!

„KALEV“

Kaubahoov 39, Tartus

Iga „Mareti“ lugeja külastab söögisaal-kohvikut

Maret

V. Karja 1. Tallinn.

Nukkude haigla

Vastuv. a.:

9—1/212 ja 1/25—1/27

H. HITZ

LUTSU 2/III (HOOVIS), VÕIMLA VASTU

Pühade-eelseid tellimisi palume aegsasti ära anda

Tualette ja ülirohivaid Lasteriideid.

elegantseid, moodsate lõigete järele, tellimiste peale valmistatakse. Soovikorral ka kohapealt materjal saadaval.

Moeuudised: käekotid, paelapitsid, lilled, kaelaketid jne. Tellim. täitmise kiire ja korralik. Diplom. tööjoud.

Moe-ateljee „MARINA“

TALLINN, Viru tän. 14—8, telefon 471-77

SÜGISE HOOAJAKS

ülikonna-, palitu-, mantli- ja

kleidiriideid suurimas valikus soovitab

kodumaa vabrikute riidekauplus

Herman Rõivas

Tallinn, Estonia puistee nr. 11, telef. 304-80

RIIETURITE ÜHISKAUBAMAJA

TALLINN, SUUR KARJA TÄN. 19. TELEFON 455-77

SOOVITAB RIKKALIKUS VALIKUS IGASUGUSEID

meester. ja naister. riideid ja manukseid

Suurim riidekaupade ladu Eestis.

SOODSAIM OSTUKOHT IGALE!

*Larfüümilt
diskreetne
on*

J. HERMANNI

PIANIINOTÖÖSTUS

Tartus, Uueturu 3. Asut. 1911.

Soovitab kõige uuema ja täieliku konstruktsiooni järele valmistatud kõrgeväärtuslikke kontsert- ja hariliku suurusega

pianiinosid.

Meie tuntud helikunstnik oma arvustuses kirjutab mainitud pianiinode kohta järgmist: „Firma J. Hermanni pianiinod omavad ilusa kõlava tooni. Oma konstruktsioonilt vastavad nad täielikult praegusaja tehnilis-pianistlikkudele nõuetele ja on eriti kõlavad ja vastupidavad.“

L. MILK, helikunstnik.

Elegantseid

daamide mantleid

valmistatakse tellimisel oma ja tellija materjalist

F-ma W. Johanson

Vana Posti tän. 7, telefon 434-60

Suures valikus moodsaid mantliriideid ja karusnahku. Soodsad hinnad. Järelmaks võimaldatud.

Just see oli
mu ammune
soov

SINGER

E. KULLASEPA ÄRI JA TÖÖSTUS
Tartus, Uueturu 16.

Soodsam väärtasjade ostukoht ja tellimiste korralik täitmine.

Hinnad mõõdukad.

Tõuluvanad

mõelge aegsasti O. Kikerpilli kaasabile. ● Ostan kulda ja hõbedat.

DAAMIDE JA HÄRRADE
RÄTSEPA-ATELJEE

VOLD. AUG & H. PALM

Dipl. Paris

NARVA MAANTEE 14

TEL. 312-66 · TALLINN

Hästikaetud laud — perenaise uhkus.

Moodsaid serviise, kööginõusid ja majapidamistarbeid igale perenaisele.

A-S. D. MIRVITZ & POJAD

Tartus, Raekoja 6, Tallinnas, S. Tartu mnt. 13

MARET

Daamid!

KÕIK Teie

**plekkunud ja
higistunud rõivad**

muutuvad uuteks,
kui lasete neid puhastada

IDEAL'IS

Suurturg 1 • Lodja 11

Puhastatakse igasuguseid vaipu, sulgi, mööbli-
riideid, ballikingi jne. jne.

Triik- ja lihipesu osakond, täiuslikum omal alal

J. ADAMTAU

diplom. tantsuõpet.

tantsukursused

Tartus, Vabaduse puistee 12. Tel. 4-27.

Õppekavas: Ameerika Rumba ja teised
viimased tantsu-uudised. Grupid. Era-
tunnid. Väljasõidud. Ainult diplom. ja
vilun. õppejõud. Parimad õpetingimused
kõigile.

Organiseeritud gruppidele suurem hinnaalandus.

Alati

laos suuremal arvul:

Borhape, sidrunihape, atsetoon, benzol,
kampfer, vaha, kampvool, roheline seep,
steariin, sooda, karbiit, glycerin, formaliin,
dekstriin, naftaliin, tint koolidele ja kantse-
leidele. Õlid, taskulambi patareid, elektri-
pirnid, juuksurite tarbed jne.

K/M JOHAN PEEP

Tartus, Promenaadi 2

Kokkuhoidu, puhtust, mugavust võimaldab
AIVAZ' odav

KEEDUPLAAT

— asetatud pliidile, pliidirõngaste asemele.

Müügil igas rauakaupl. ja vabr. loos

A • I • V • A • Z

TALLINN, Soo 27

Lgp. perenaised!

Maitsevaid piparkooke valmistate ainult

W. RAUDSEPA

aromaatilise piparkoogi vürtsiga

PROMENAADI TÄNAV 2.

Uudis lugupeetud daamidele!

Riias spetsialiseerunud töösturinna

korsettide erialal

valmistab hästi istuvaid korsette, korsolette, rinna-
hoidjaid ja igasuguseid bandaaze. Võtab vastu ka
ümbertegemisi ja puhastab keemiliselt.

— TÖÖ EEST TÄIELIK VASTUTUS. —

M-me VAREJATOV Tartus, Aleksandri 1.

Raamatuaasta
praktilisim ja
kauneim teos

Tegeliku aianduse ja mesinduse käsiraamat

kolmes köites

ilmub hoopis suuremana ja täielikumana kui alul välja kuulutatud. 15 vihku (5 vihku köites) sisaldavad kokku üle **1800** lk. (esialgs. väljakuulutatud 1700 asemel), umbes **1400** pilti, kaarti ja plaani (väljakuulutatud 1000 asemel), neist 42 mitmevärvilist tahvlit erilehtedel

Peatoimetaja: **J. PORT**

Kaastöölised: K. Hinno, O. Kramer, E. Lepik, L. Lepik,
A. Mätlik, A. Prima, G. Randmaa, E. Roots,
A. Siimon, J. Soo, V. Sorma, K. Zolk

Esimesed kaks köidet sisaldavad:

ülevaate aianduse ajaloolisest arengust, taime ehitusest ja elust, maa-
harimisest ja väetamisest, kasvuhoonetest, lavadest, keldritest, aia-
tööriistadest, puukoolist, viljapuuaiast, marjaaiast, köögiviljaaiast,
koduveini valmistamisest, hoidistest, aiasaaduste turustamisest, tai-
mehaigustest, taimekaitse tõrjevahenditest ja toalilledest.

Terve teos valmib lähema 2-3 kuu jooksul

EELTELLIJAILE SOODUSTATUD HINNAD

Kohemaksetavas rahvas:

	Vihkudes	Köites	
kuni 25. XII 1935	Kr. 30.—	Kr. 39.—	
„ 25. I 1936	Kr. 33.—	Kr. 42.—	
„ 25. II 1936	Kr. 36.—	Kr. 45.—	

Järelmaksuga:

kuni 25. XII 1935 **Kr. 36.—**, vihkudes 3 osas à Kr. 12.—
„ 25. XII 1935 **Kr. 45.—**, köites 3 osas à Kr. 15.—
(1. osa — tellimise andmisel, 2. osa — 25. jaan. 1936, 3. osa — 25. märtsil 1936)
Iga osamaksu tasumisel saab tellija kätte 5 vihku (1 köite). Köited on
nahkseljaga, kullaga trükitud, rohelises kalinguris mitmev. eespaberiga

«Tegel. aiand. ja mesind. käsir.» vihke ja köiteid **üksikult** müü-
gile ei lasta. Eeltellijale saadab kirjastus raamatud kätte omal kulul

K/Ü. «LOODUS»
POSTI JOOKSEV ARVE NR. 2055

Teie küsitate - meie vastame

L. S.

Mõjub kahjulikult. Ebaloomulikkust siin aga ei ole mingisugust. Samuti ei mõju ta otseselt abielule halvvalt, kuid siiski on soovitatav ka ses mõttes mõõdukust pidada.

„Ina“.

1. Kortsude vastu võitlemiseks võib soovitada masseerimist. Lähemaid juhatusi lugege eelmistest „Maretist“.

2. Naha maha koorimiseks võite tarvitada järgmist retsepti:

B. Naphth.	2,0
Sulfur, praecip.	10,0
Vasel. flavi	4,0
Sapon. viridis	4,0

Määrida salvi näole õhtuti ning tunni aja pärast maha pühkida. Siinjuures tuleb aga meeles pidada, et näonaha mahakoorimine nõuab mõne aja pärast jälle uut mahakoorimist ning nahk muutub selle tagajärjel paksuks.

3. 158 sm pikkusele vastab 58 kg.

4. Kui õhtusöök on rikkalikum hommikusest, siis enesestmõistetavalt on ta mõju ka suurem.

5. Kaalu võtab maha nii higistamine kui näljutamine. Kuid mõlematega liialdamine on tervisele mängimine. Ning kui rikute oma tervise, mis meeletu tunnetega siis veel saledusest? Ohverdage pigemini päevas pool või tund võimlemisele. Dieedi üle lugege „Maretis“ ilmunud artikleid.

Lugeja Harglast.

1. Ebameeldiva ninapunetuse suhtes pöörduge vastava eriarsti poole või Tartu Ülikooli nina-kõrva-kurguhaiguste polikliinikusse, kus see pahe kõrvaldatakse väikese operatsiooniga täiesti tagajärjekalt.

2. Proovige kord „Ina“ soovitatud retsepti. Või tehke näole kuuma auru ja pigistage välja.

Salmel R. Tallinnast.

Teie pahede vastu aitab masseerimine. Mõlemad on tingitud harjumata tööst. Peavalu vastu laske endal öla ja kaela muskleid masseerida.

Kallis isa, telli uueks aastaks emale naiste- ja kodude kuukiri „Maret“.

„MARET“ ilmub kord kuus. — Tellimishinnad: 12 kuud Kr. 3.50, 6 kuud Kr. 1.80, 3 kuud Kr. 0.90, üksiknumber 35 senti. — Kuulutusehinnad kaantel: viimane välimine külg Kr. 120.—, seesmised á Kr. 100.—, tekstis 1 mm üle lehekülje 25 snt., tekstikirjaga 30 snt. Kuulutajatele võimaldatakse koha valik võimaluste piires. Kuulutuste väljatöötamisele ja viimistlemisele pannakse erilist rõhku. — Väljaandjad: V. Kask ja R. Puusepp. Toimetust ja talitus Tartus, Lossi tän. 7, telefon 15-20, postkast 22. Vastutav toimetaja: R. Puusepp. Posti jooksev arve nr. 2201. — E. K. Ü. „Postimehe“ trükk, Tartus, 20. novembril 1935. a.

Ei enam pettumusi...

Sellest ajast alates, mil hakkasin lugema huvitavat kuukirja "Filmžurnaali", ei ole ma enam kunagi pettunud kinost lahkunud. Olen järjekindlalt jälginud "Filmžurnalis" ilmunud lühiteateid filmide üle ja käinud ainult neid filme vaatamas, mida "Filmžurnaali" on soovitanud. Ning mulle tundub, et "Filmžurnaali" ei seisa kolleegi teenistuses, ei kiida halba filmi esimesejärguliseks, vaid annab oma lugejale erapooletult ja õiglaselt nõu. Peale selle pakub ta mulle huvitavat lugemismaterjali filmimaailmast ja ilusaid pilte. Ta romaan on niivõrt põnev, et isegi mu mees unustab suitsetamise. Võin kõigile perenaistele soovitada seda huvitavalt ja soliidset toimetatud filmikuukirja.

Helmi

Kas teate...

— Kuidas vabaneda kärkse mustast klaasasjadel? Kärkse musta saab klaasesemetelt kõige paremini eemaldada lahjendatud salmiaagiga. Mõõb- lilt pesta plekid sooja vette kastetud käsnaga ning hõõruda pärast pehme villase rätikuga kuivaks. Vastupidavaid plekke eemaldada piiritusse kastetud lapiga hõõrudes.

— Kuidas pestakse heegeltoidid? Kui tahetakse pesta heegeldatud esemeid, siis kinnitada need hoolikalt rätikule, ei hõõruda, vaid ainult uhatakse vees ja väänatakse kergelt välja. Kui esemed on kuivad, teha valgest gummi arabicum pulbrist nõrk lahu. Hästi välja- venitatud heegelpits panna kokkuklapitud rätikule, kasta sellega lahusse, niisutada ning kuivatada teise rätikuga niikaua, kuni kõik on kuiv.

— Kuidas eemaldada riietelt tänava- mustust? Tänaval tekkinud plekid tulevad täiesti kuivada lasta. Siis harjata neid, kaasa aidates käte vahel hõõrumisega. Õrnamate riiete juures, mis niisugust käitumist ei kannata, tuleb väiksematele plekkidele panna niisutatud linane riie, kuna viimane tõmbab plekid enesesse. Kui need lihtsad katsed ei aita, siis hõõruda tumedaid villaseid riideid külma, lahjendatud kohvipak- suga, heledamaid riideid piiritusega.

Hea tuju maskiballil oleneb

KOSTÜÜMIST!

Sellepärast varustage ennast kõiksuguste maskitarve- tega maskiateljees Aia 4, Tartus.

Maksuta nõuanded!

Saalunud

kauaoodatud, erimoodsad

prantsuse

balli- ja õhtu-

siidikleidiriided

Alati saadaval

moeilma tooniandvad uudised!

M. JÄNESE SUURÄRI

TARTUS, KAUBAHOOV 9-10-11-12, KÕNETR. 5-91

ASUTATUD 1899. AASTAL

«Regina»

Eau de Cologne * Lõhnaõli

Puuder * Kreemid * Küünelakk

o n k ö r g e k v a l i t e e d i g a !

A.-s. Prov. J. Lill, Tartus

*Ostke ainult kodumaa
kalasse ja botikuid
selle märgiga*

Alati

UUTES JA
MOODSATES
MUSTRITES

*Südi ja villaseis
kleidiriideis*
walmistab

A.S
TALLINN

RAUANIIT

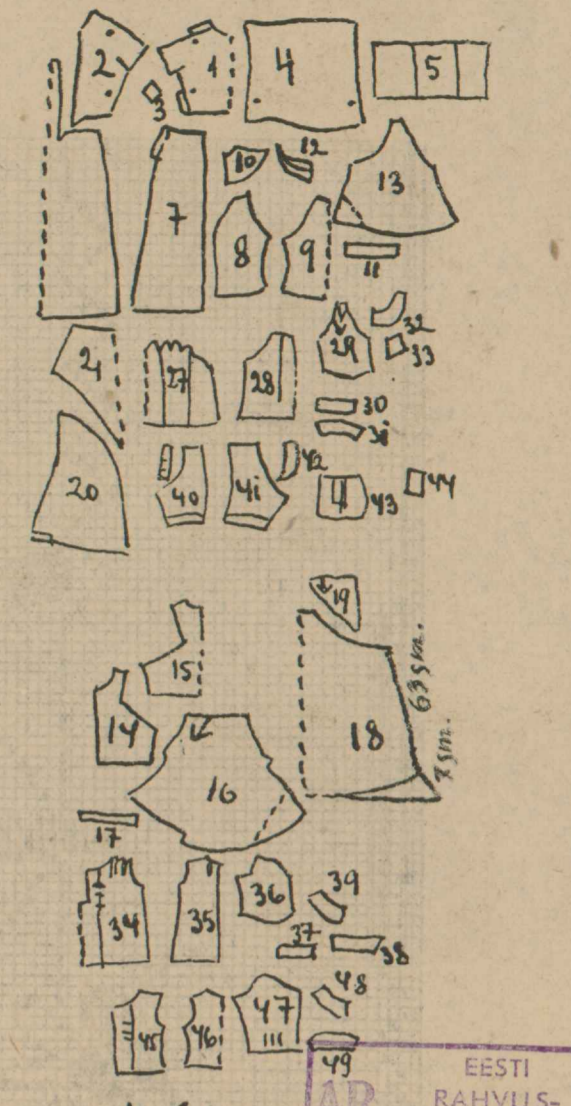
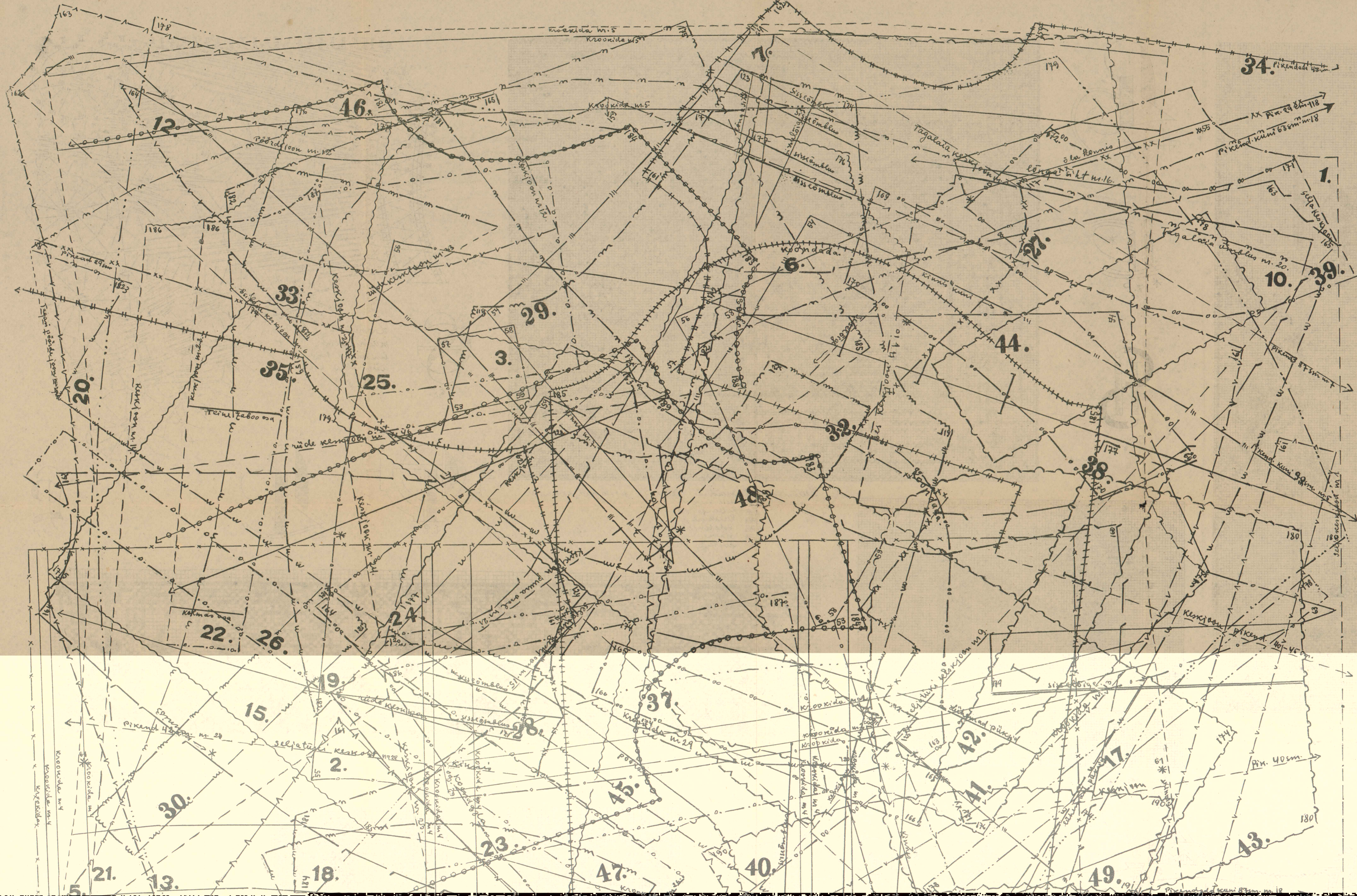
PÕHJA
PUIESTEE 7

*Ostke oma
moe, püüdu ja pesukaubad
meie ärist!
Teie ei kahetse
iialgi!*

*Vennad Lepp
Kaubahoov
2 ja 3*

Maret
Naiste ja kodude kuukiri.

Novembrikuu
lõike- ja muustrileht
1935. a.

Lõige I.
Mööfoto nr. 4, 102 sm rinna ümber-
möödule.

- 1. Seljatükk
- 2. Estitükk
- 3. Varruka kiil
- 4. Vöö
- 5. Varrukas
- 6. Eslaid
- 7. Tagalaid

Lõige II.
Püks nr. 444, 96 sm rinna ümber-
möödule.

- 8. Estitükk
- 9. Seljatükk
- 10. Zaboo
- 11. Käis
- 12. Krae
- 13. Varrukas

Lõige III.
Kleit nr. 432, 96 sm rinna ümber-
möödule.

- 14. Estitükk
- 15. Seljatükk
- 16. Varrukas
- 17. Käis
- 18. Eslaid
- 19. Esimene puusatükk
- 20. Tagalaid
- 21. Tagumine puusatükk
- 22. Zaboo põhivorm
- 23. Ülemine plissee
- 24. Keelmine
- 25. Alumine
- 26. Vöö

Lõige IV.
Kleit tütarlapsele nr. 457, pikkus
40 sm, ümberm. 58, varruka p. 18.

- 27. Eslaid
- 28. Tagalaid
- 29. Varruk
- 30. 31. Mansett
- 32. Krae
- 33. Krae esiosa

Lõige V.
Kleit tütarlapsele 2-3 a. nr. 459.

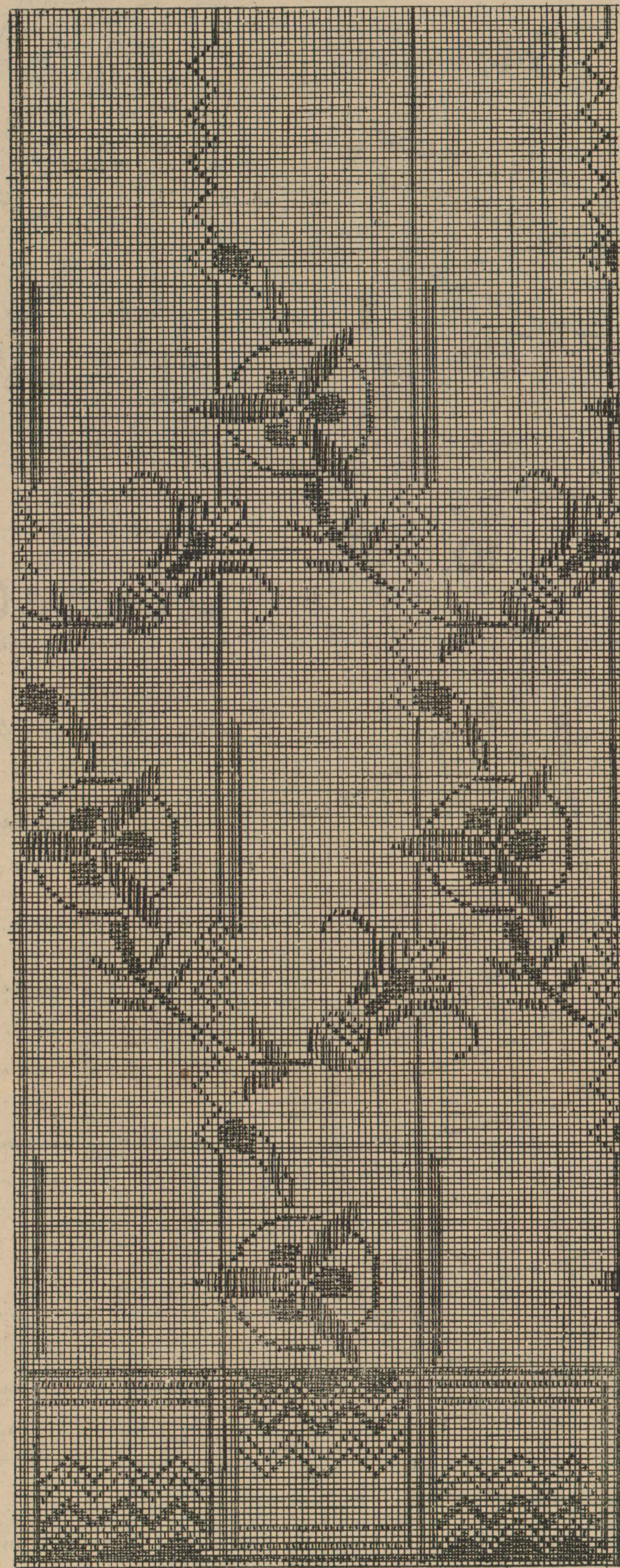
- 34. Estitükk
- 35. Seljatükk
- 36. Varruk
- 37. 38. Mansett
- 39. Krae

Lõige VI.
Püksikese ülikond 3-5 a. nr. 460.

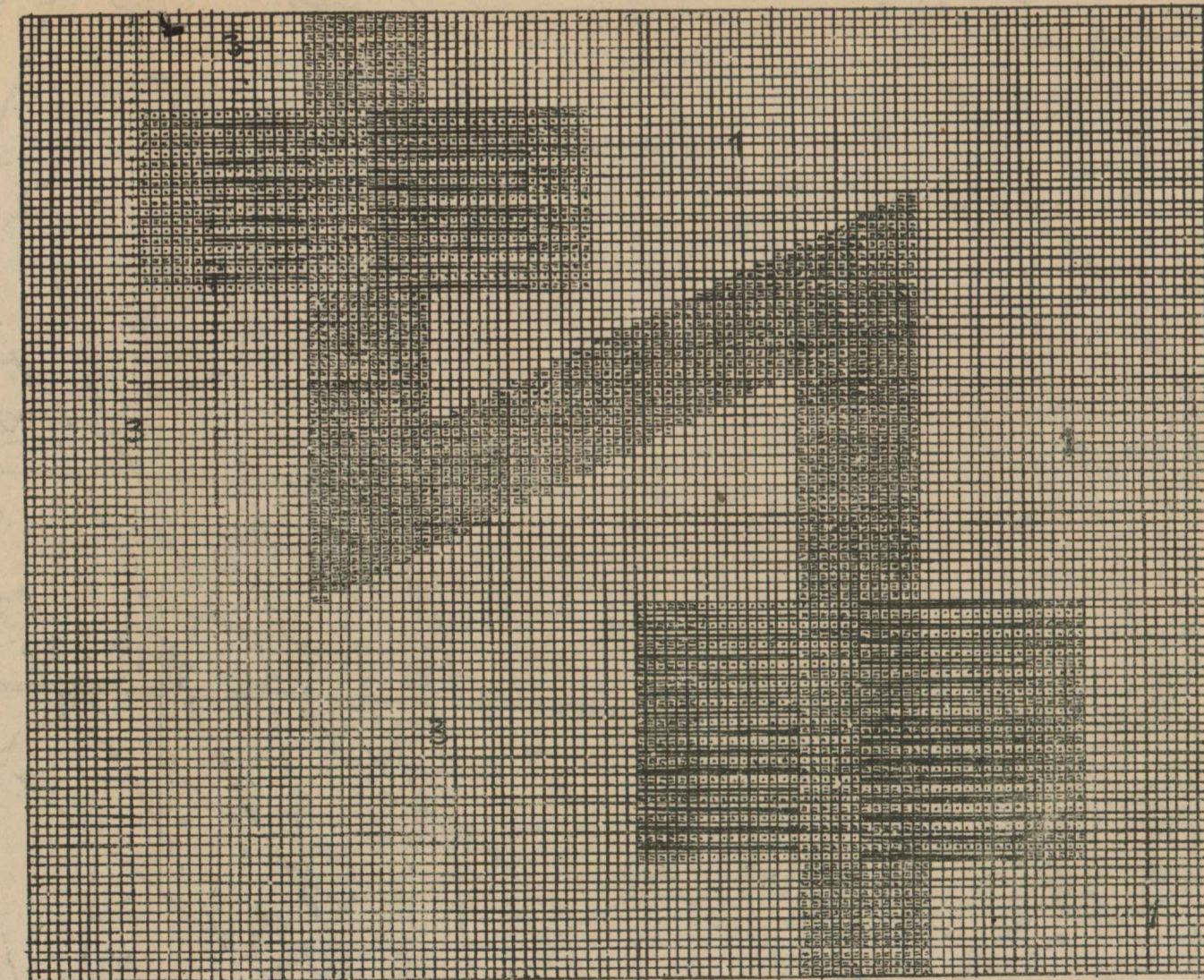
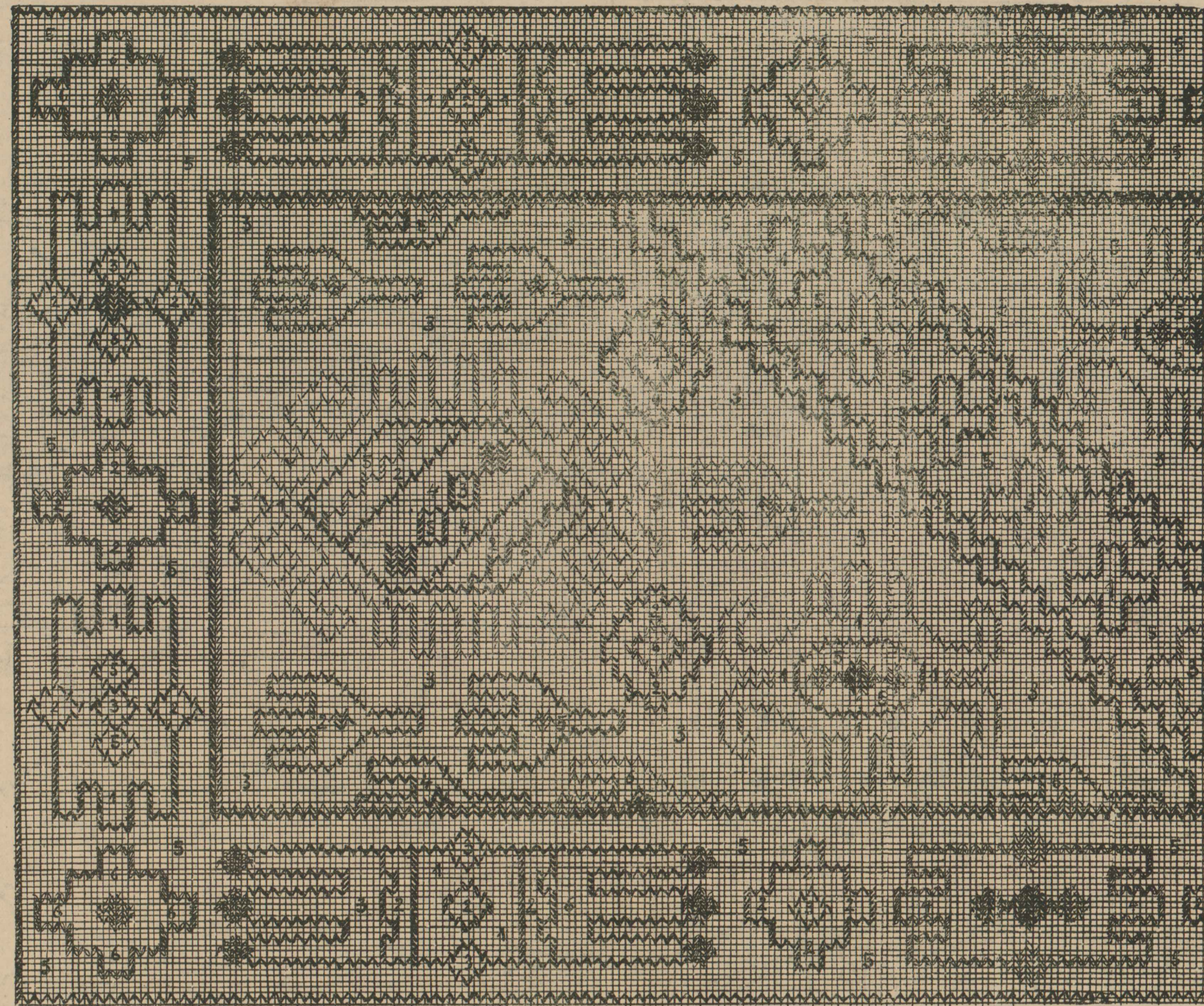
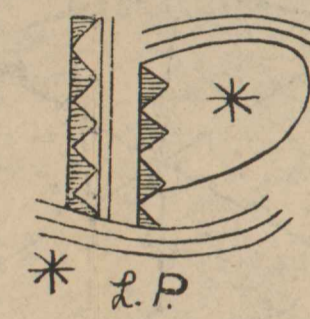
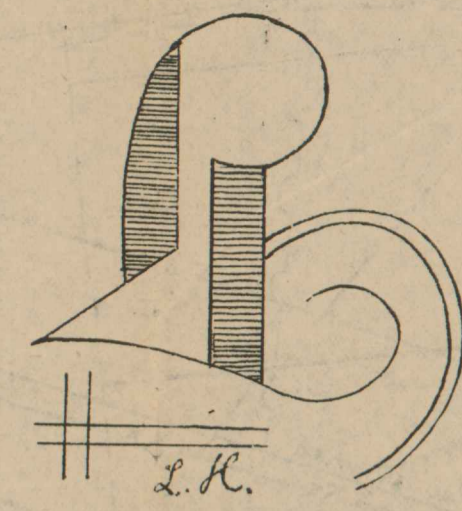
- 40. Püksi estitükk
- 41. Püksi tagatükk
- 42. Nõõpauku äär
- 43. Jaska
- 44. Tasku äär
- 45. Püksi estitükk
- 46. Püksi seljatükk
- 47. Varrukas
- 48. Krae
- 49. Mansett

Mustrilehel asuvad:
1. Filee aknaeseriide muster.
2. Keelimmuster vaiba ja padja jaoks.
3. Käsitasku muster.
4. Laasteriide kaunistusmuster.
5. Niplipilti muster.
6. Lai filee vahepilt.
7. kindakirje
8. Monogramme: LH, LP, SH, AV.

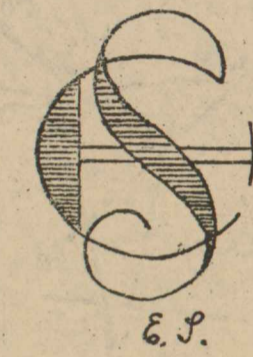
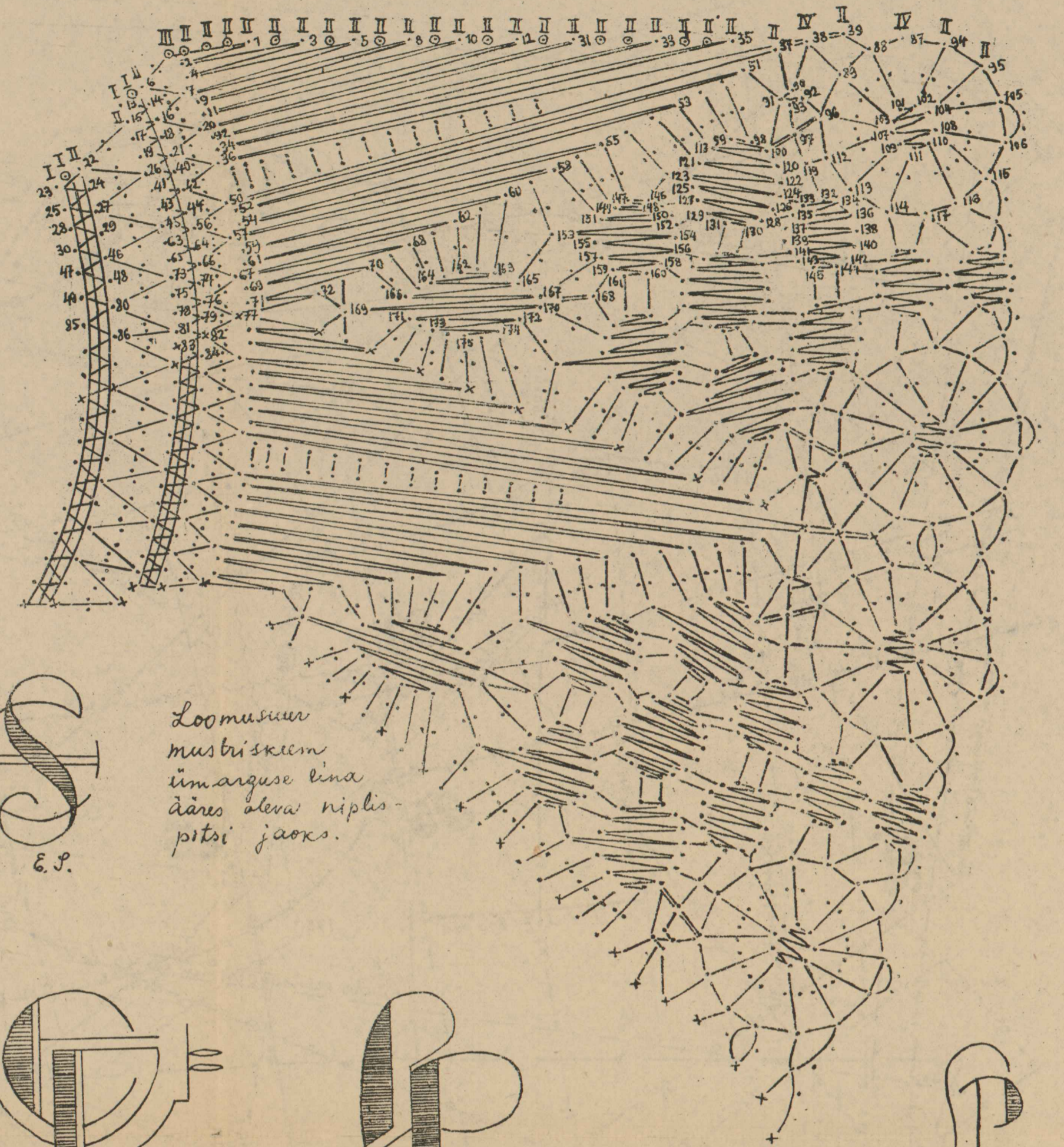

Filee annaeesrüide muster. Ristiga märgitud
paks põime, poonega hõbe põime

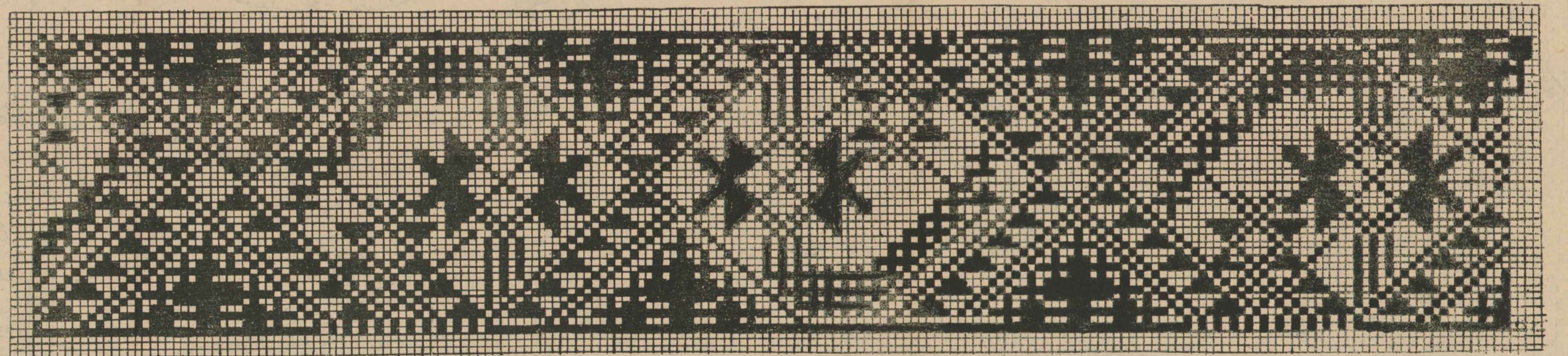
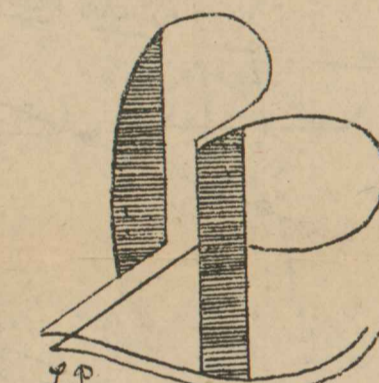
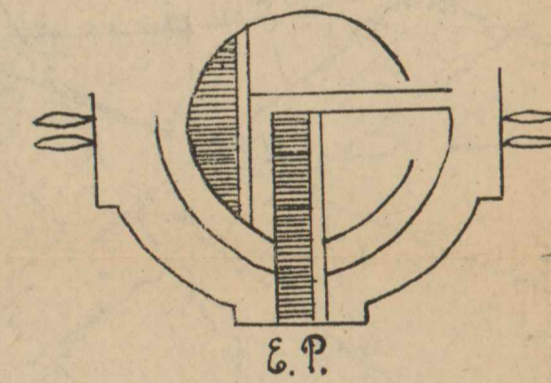

Rist või keelipistes valmistatud käsitaasku muster
Värvil: 1. helesinine, 2. tüme pruunikas hee, 3. olivroheline.

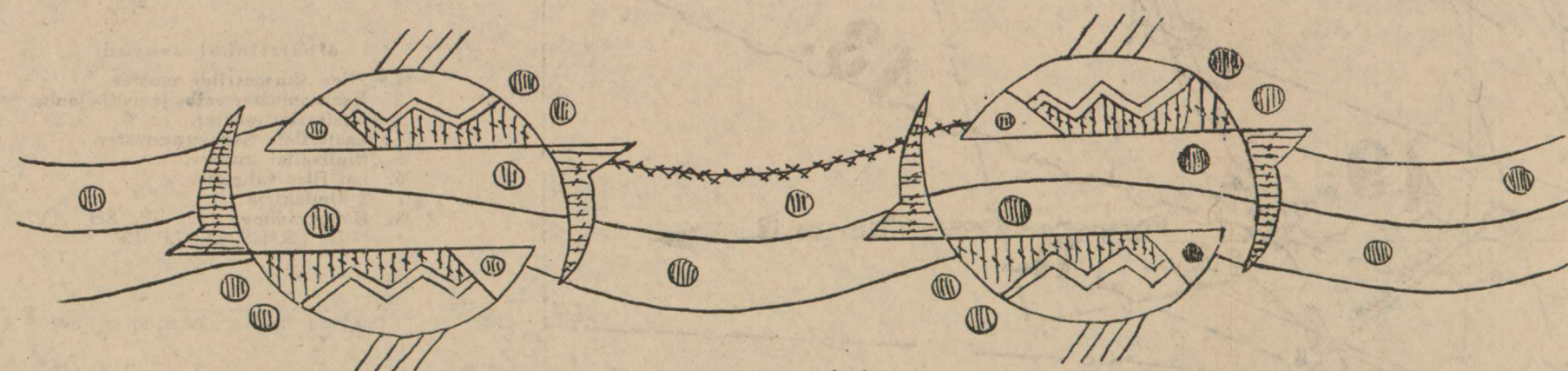
Keelipistes õmmeldud väsra ja sokvapadja muster.
Värvil: 1. Hele hee, 2. Kollakas pruun, 3. Keskmine - n - , 4. Roheline, 5. Sinine, 6. Mustjas pruun.

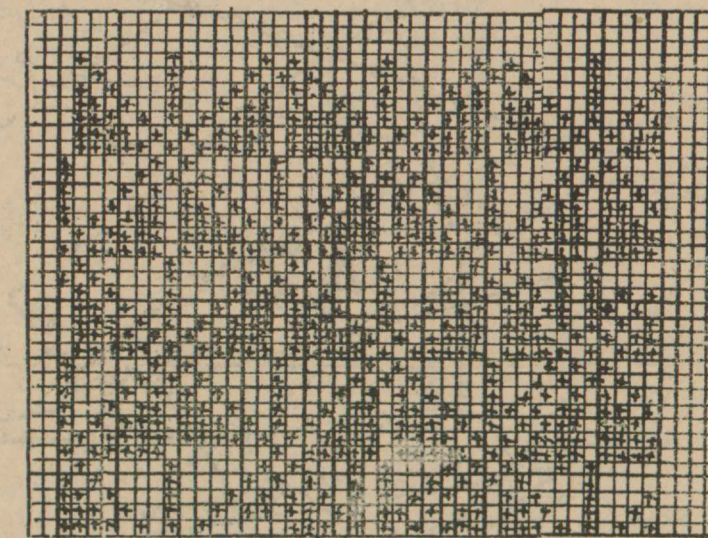
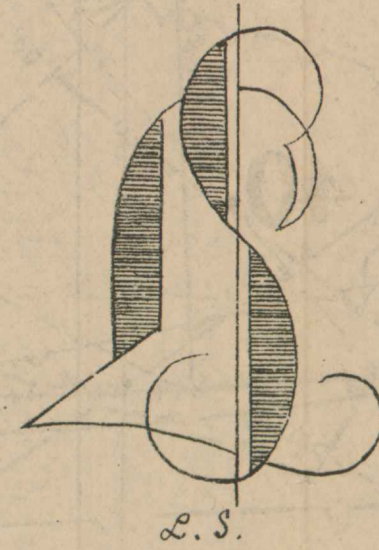
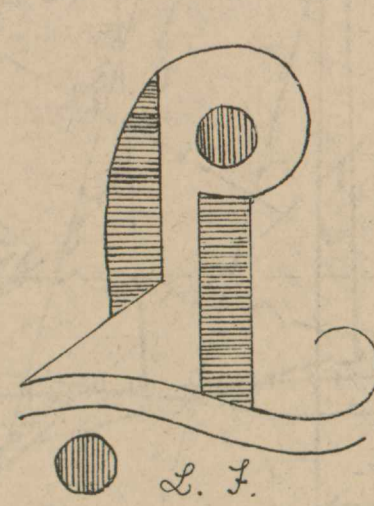
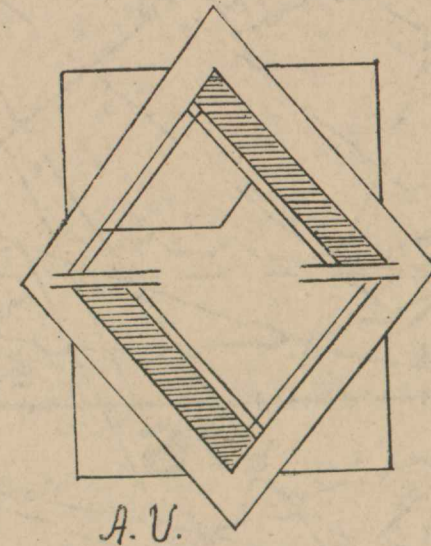
Loomusiuur
musteriskem
ümarguse lina
ääres oleva riipis-
pitsi jaoks.

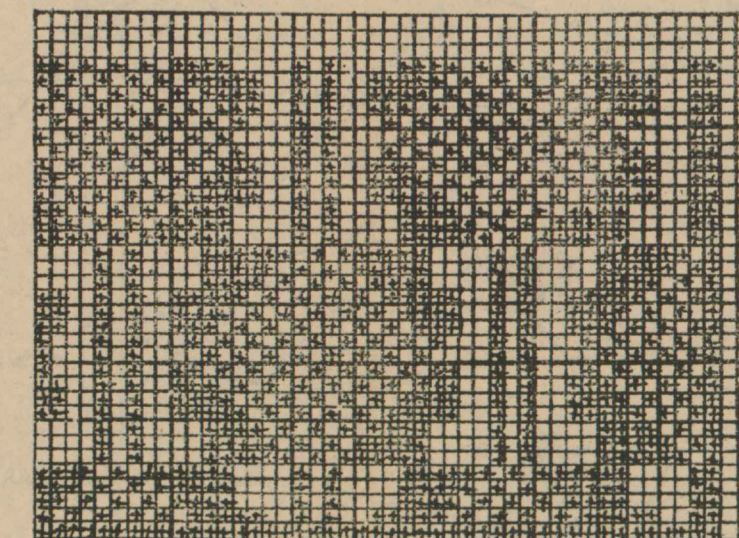
Heel- või filee-vahepits. H. Blaubrück.

Kaladega särekaunistus laste rühtile
A. Nemsalt.

"Lõlka" kindakivi.

Setu kindakivi.

